

Розділ V. ПЕРЕГЛЯД СУДОВИХ РІШЕНЬ

Глава 1. АПЕЛЯЦІЙНЕ ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 291. Суди апеляційної інстанції

1. Апеляційною інстанцією у цивільних справах є судові палати у цивільних справах апеляційних загальних судів, у межах територіальної юрисдикції яких знаходиться місцевий суд, який ухвалив судові рішення, що оскаржується.

Стаття 292. Право апеляційного оскарження

1. Сторони та інші особи, які беруть участь у справі, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їх права та обов'язки, мають право оскаржити в апеляційному порядку рішення суду першої інстанції повністю або частково.

2. Ухвала суду першої інстанції оскаржується в апеляційному порядку окремо від рішення суду у випадках, передбачених статтею 293 цього Кодексу.

Стаття 293. Ухвали, на які можуть бути подані скарги окремо від рішення суду

1. Окремо від рішення суду можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали суду першої інстанції щодо:

- 1) відмови у прийнятті заяви про видачу судового наказу або скасуванні судового наказу;
- 2) забезпечення позову, а також щодо скасування забезпечення позову;
- 3) повернення заяви позивачеві (заявникові);
- 4) відмови у відкритті провадження у справі;

- 5) відкриття провадження у справі з недотриманням правил підсудності;
- 6) передачі справи на розгляд іншому суду;
- 7) відмови поновити або продовжити пропущений процесуальний строк;
- 8) визнання мирової угоди за клопотанням сторін;
- 9) визначення розміру судових витрат;
- 10) внесення виправлень у рішення;
- 11) відмови ухвалити додаткове рішення;
- 12) роз'яснення рішення;
- 13) зупинення провадження у справі;
- 14) закриття провадження у справі;
- 15) залишення заяви без розгляду;
- 16) залишення заяви про перегляд заочного рішення без розгляду;

17) відхилення заяви про перегляд судового рішення у зв'язку з нововиявленими обставинами;

18) видачі дубліката виконавчого листа;

19) поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання;

20) відстрочки і розстрочки, зміни чи встановлення способу і порядку виконання рішення;

21) тимчасового влаштування дитини до дитячого або лікувального закладу;

22) оголошення розшуку відповідача (боржника) або дитини;

23) примусового проникнення до житла;

24) звернення стягнення на грошові кошти, що знаходяться на рахунках;

24¹) тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України;

25) заміни сторони виконавчого провадження;

26) визначення частки майна боржника у майні, яким він володіє спільно з іншими особами;

27) рішень, дій або бездіяльності державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби;

28) повороту виконання рішення суду;

28¹) виправлення помилки у виконавчому листі або визнання виконавчого листа таким, що не підлягає виконанню;

29) відмови в поновленні втраченого судового провадження;

30) звільнення (призначення) опікуна чи піклувальника;

31) відмови у відкритті провадження у справі про скасування рішення третейського суду;

32) повернення заяви про скасування рішення третейського суду;

33) повернення заяви про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду.

2. Заперечення на ухвали, що не підлягають оскарженню окремо від рішення суду, включаються до апеляційної скарги на рішення суду. У разі подання апеляційної скарги на ухвалу, що не підлягає оскарженню окремо від рішення суду, суд першої інстанції повертає її заявнику, про що постановляє ухвалу, яка не підлягає оскарженню.

3. У разі подання апеляційної скарги на ухвали суду першої інстанції, передбачені пунктами 2, 7, 9, 18 - 30 частини першої цієї статті, до апеляційного суду передаються

лише копії матеріалів, необхідних для розгляду скарги. У разі необхідності апеляційний суд може витребувати також копії інших матеріалів справи.

4. Подання апеляційної скарги на ухвалу суду першої інстанції не перешкоджає продовженню розгляду справи цим судом.

(Із доповненнями, внесеними згідно із законами України від 15.03.2006 р. N 3538-IV, від 16.03.2006 р. N 3551-IV, від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

(положенню пункту 2 частини першої статті 293 дано офіційне тлумачення Рішенням Конституції України)

(положенню пункту 12 частини першої статті 293 дано офіційне тлумачення Рішенням Конституції України)

(Із доповненнями, внесеними згідно із законами України від 03.02.2011 р. N 2979-VI, від 04.11.2010 р. N 2677-VI)

Стаття 294. Строки апеляційного оскарження

1. Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом десяти днів з дня його проголошення. Особи, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення судового рішення, можуть подати апеляційну скаргу протягом десяти днів з дня отримання копії цього рішення.

2. Апеляційна скарга на ухвалу суду першої інстанції подається протягом п'яти днів з дня її проголошення. У разі якщо ухвалу було постановлено без участі особи, яка її оскаржує, апеляційна скарга подається протягом п'яти днів з дня отримання копії ухвали.

3. Апеляційна скарга, подана після закінчення строків, установлених цією статтею, залишається без розгляду, якщо апеляційний суд за заявою особи, яка її подала, не знайде підстав для поновлення строку, про що постановляється ухвала.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 295. Форма і зміст апеляційної скарги

1. Апеляційна скарга подається у письмовій формі.

2. В апеляційній скарзі мають бути зазначені:

1) найменування суду, до якого подається скарга;

2) ім'я (найменування) особи, яка подає скаргу, її місце проживання або місцезнаходження;

3) ім'я (найменування) осіб, які беруть участь у справі, їх місце проживання або місцезнаходження;

4) рішення або ухвала, що оскаржуються;

5) в чому полягає незаконність і (або) необґрунтованість рішення або ухвали (неповнота встановлення обставин, які мають значення для справи, та (або) неправильність установлення обставин, які мають значення для справи, внаслідок необґрунтованої відмови у прийнятті доказів, неправильного їх дослідження чи оцінки, неподання доказів з поважних причин та (або) неправильне визначення відповідно до встановлених судом обставин правовідносин);

6) нові обставини, що підлягають встановленню, докази, які підлягають дослідженню чи оцінці, обґрунтування поважності причин неподання доказів до суду першої інстанції, заперечення проти доказів, використаних судом першої інстанції;

7) клопотання особи, яка подала скаргу;

8) перелік документів та інших матеріалів, що додаються.

3. Апеляційна скарга підписується особою, яка її подає, або представником такої особи.

4. До апеляційної скарги, поданої представником, має бути додана довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження представника, якщо ці документи раніше не подавалися.

5. До апеляційної скарги додаються копії скарги та доданих письмових матеріалів відповідно до кількості осіб, які беруть участь у справі.

(У редакції Закону України від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 296. Порядок подання апеляційної скарги

1. Апеляційна скарга подається апеляційному суду через суд першої інстанції, який ухвалив оскаржуване судове рішення.

2. Суд першої інстанції на наступний день після закінчення строку для подання апеляційної скарги надсилає її разом зі справою до апеляційного суду. Апеляційні скарги, що надійшли після цього, не пізніше наступного робочого дня після їхнього надходження направляються до апеляційного суду.

(Із змінами, внесеними згідно із законами України від 16.03.2006 р. N 3570-IV, від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 297. Порядок прийняття апеляційної скарги до розгляду

1. Справа реєструється в апеляційному суді у порядку, встановленому частинами другою і третьою статті 11¹ цього Кодексу, та не пізніше наступного дня передається судді-доповідачу . Протягом трьох днів після надходження справи суддя-доповідач вирішує питання про прийняття апеляційної скарги до розгляду апеляційним судом.

2. До апеляційної скарги, яка не оформлена відповідно до вимог, встановлених статтею 295 цього Кодексу, а також у разі несплати суми судового збору чи неоплати витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи застосовуються положення статті 121 цього Кодексу.

3. Про прийняття апеляційної скарги до розгляду або повернення скарги суддя-доповідач постановляє ухвалу. Ухвалу судді про повернення апеляційної скарги може бути оскаржено в касаційному порядку.

4. При надходженні неналежно оформленої справи, з нерозглянутими зауваженнями на правильність і повноту фіксування судового процесу технічними засобами або з нерозглянутими письмовими зауваженнями щодо повноти чи неправильності протоколу судового засідання, або без вирішення питання про ухвалення додаткового рішення суддя-доповідач повертає справу до суду першої інстанції, про що постановляє ухвалу із зазначенням строку, протягом якого суд першої інстанції має усунути недоліки.

(Із змінами і доповненнями, внесеними згідно із законами України від 16.03.2006 р. N 3570-IV, від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року, а щодо запровадження автоматизованої системи документообігу в судах - з 1 січня 2011 року)

Стаття 298. Надіслання копій апеляційної скарги та доданих до неї

матеріалів особам, які беруть участь у справі

1. Апеляційний суд не пізніше наступного дня після постановлення ухвали про прийняття апеляційної скарги до розгляду надсилає копії, апеляційної скарги та доданих до неї матеріалів особам, які беруть участь у справі, і встановлює строк, протягом якого можуть бути подані ними заперечення на апеляційну скаргу.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 299. Приєднання до апеляційної скарги

1. Особи, які беруть участь у справі, мають право приєднатися до апеляційної скарги, поданої особою, на стороні якої вони виступали. До апеляційної скарги мають право приєднатися також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їх права та обов'язки.

2. Заяву про приєднання до апеляційної скарги може бути подано до початку розгляду справи в апеляційному суді.

3. За подання заяви про приєднання до апеляційної скарги судовий збір не сплачується.

Стаття 300. Доповнення, зміна апеляційної скарги або відкликання її чи відмова від неї

1. Особа, яка подала апеляційну скаргу, має право доповнити чи змінити її протягом строку на апеляційне оскарження.

2. Особа, яка подала апеляційну скаргу, має право відкликати її до початку розгляду

справи в апеляційному суді, а друга сторона має право визнати апеляційну скаргу обґрунтованою в повному обсязі чи в певній частині.

3. При відкритті апеляційної скарги суддя, який готував справу до розгляду в апеляційному суді, постановляє ухвалу про повернення скарги.

4. Особа, яка подала апеляційну скаргу, має право протягом усього часу розгляду справи відмовитися від неї повністю або частково. Питання про прийняття відмови від апеляційної скарги і закриття у зв'язку з цим апеляційного провадження вирішується апеляційним судом, що розглядає справу, в судовому засіданні. Повторне оскарження цього рішення, ухвали з тих самих підстав не допускається.

5. Визнання апеляційної скарги другою стороною враховується апеляційним судом у частині наявності або відсутності фактів, які мають значення для вирішення справи.

Стаття 301. Підготовка розгляду справи апеляційним судом

1. Протягом десяти днів з дня отримання справи суддя-доповідач вчиняє такі дії:

1) з'ясовує питання про склад осіб, які беруть участь у справі;

2) визначає характер спірних правовідносин та закон, який їх регулює;

3) з'ясовує обставини, на які посилаються сторони та інші особи, які беруть участь у справі, як на підставу своїх вимог і заперечень;

4) з'ясовує, які обставини визнаються чи заперечуються сторонами та іншими особами;

5) вирішує питання щодо поважності причин неподання доказів до суду першої інстанції;

6) за клопотанням сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, вирішує питання про виклик свідків, призначення експертизи, витребування доказів, судових доручень щодо збирання доказів, залучення до участі у справі спеціаліста, перекладача;

7) за клопотанням осіб, які беруть участь у справі, вирішує питання щодо вжиття заходів забезпечення позову;

8) вчиняє інші дії, пов'язані із забезпеченням апеляційного розгляду справи.

2. Підготовчі дії, визначені пунктами 6 - 8 частини першої цієї статті, здійснюються за правилами, встановленими главою 3 розділу III цього Кодексу.

Стаття 302. Призначення справи до розгляду в апеляційному суді

1. Після проведення підготовчих дій суддя-доповідач доповідає про них колегії суддів, яка в разі необхідності вирішує питання про проведення додаткових підготовчих дій та призначення справи до розгляду.

2. Справа має бути призначена до розгляду у розумний строк, але не пізніше семи днів після закінчення дій підготовки справи до розгляду.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 303. Межі розгляду справи апеляційним судом

1. Під час розгляду справи в апеляційному порядку апеляційний суд перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів апеляційної скарги та вимог, заявлених у суді першої інстанції.

2. Апеляційний суд досліджує докази, які судом першої інстанції були досліджені з порушенням встановленого порядку або в дослідженні яких було неправомірно відмовлено, а також нові докази, неподання яких до суду першої інстанції було зумовлено поважними причинами.

3. Апеляційний суд не обмежений доводами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права, які є обов'язковою підставою для скасування рішення.

4. Якщо поза увагою доводів апеляційної скарги залишилась очевидна незаконність або необґрунтованість рішення суду першої інстанції у справах окремого провадження, апеляційний суд перевіряє справу в повному обсязі.

Стаття 303¹. Строк розгляду апеляційної скарги

1. Апеляційна скарга на рішення суду першої інстанції має бути розглянута протягом двох місяців з дня постановлення ухвали про прийняття апеляційної скарги до розгляду, а апеляційна скарга на ухвалу суду першої інстанції - протягом п'ятнадцяти днів з дня постановлення ухвали про прийняття апеляційної скарги до розгляду.

2. У виняткових випадках за клопотанням сторони з урахуванням особливостей розгляду справи апеляційний суд може подовжити строк розгляду справи, але не більш як на п'ятнадцять днів, про що постановляє відповідну ухвалу.

(Доповнено статтею 303¹ згідно із

Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 304. Порядок розгляду справи апеляційним судом

1. Справа розглядається апеляційним судом за правилами, встановленими для розгляду справи судом першої інстанції, з винятками і доповненнями, встановленими цією главою.
2. Суддя-доповідач доповідає зміст рішення (ухвали), яке оскаржено, доводи апеляційної скарги, межі, в яких повинні здійснюватися перевірка рішення (ухвали), встановлюватися обставини і досліджуватися докази.
3. Після доповіді судді-доповідача пояснення дає особа, яка подала апеляційну скаргу. Якщо апеляційні скарги подали обидві сторони, - першим дає пояснення позивач. Далі дають пояснення інші особи, які беруть участь у справі.
4. Закінчивши з'ясування обставин і перевірку їх доказами, апеляційний суд надає особам, які беруть участь у справі, можливість виступити у судових дебатах в такій самій послідовності, в якій вони давали пояснення.
5. На початку судового засідання суд може оголосити про час, який відводиться для судових дебатів. Кожній особі, яка бере участь у розгляді справи в апеляційному суді, надається однаковий проміжок часу для виступу.

6. Після закінчення дебатів суд виходить до нарадчої кімнати.

7. У разі потреби під час розгляду справи може бути оголошено перерву або розгляд її відкладено.

Стаття 304¹. Особливості розгляду в апеляційному порядку окремих категорій справ

1. Розгляд апеляційної скарги на рішення суду першої інстанції, прийняте за результатами розгляду справ, передбачених пунктом 2 частини першої статті 15 цього Кодексу, здійснюється апеляційним судом за наявними у справі матеріалами та без виклику осіб, які беруть участь у справі.

2. Рішення суду апеляційної інстанції за результатами розгляду справ, передбачених частиною першою цієї статті є остаточним і касаційному оскарженню не підлягає.

(Доповнено статтею 304¹ згідно із
Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та
Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і
кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого

суду

України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 305. Наслідки неявки в судове засідання осіб, які беруть участь у справі

1. Апеляційний суд відкладає розгляд справи в разі неявки у судове засідання особи, яка бере участь у справі, щодо якої немає відомостей про вручення їй судової повістки, або за її клопотанням, коли повідомлені нею причини неявки буде визнано судом поважними.

2. Неявка сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, належним чином повідомлених про час і місце розгляду справи, не перешкоджає розглядові справи.

Стаття 306. Відмова позивача від позову та мирова угода сторін

1. В апеляційному суді позивач має право відмовитися від позову, а сторони - укласти мирову угоду відповідно до загальних правил про ці процесуальні дії незалежно від того, хто подав апеляційну скаргу.

Стаття 307. Повноваження апеляційного суду

1. За наслідками розгляду апеляційної скарги на рішення суду першої інстанції апеляційний суд має право:

1) постановити ухвалу про відхилення апеляційної скарги і залишення рішення без змін;

2) скасувати рішення суду першої інстанції і ухвалити нове рішення по суті позовних вимог;

3) змінити рішення;

4) постановити ухвалу про скасування рішення суду першої інстанції і закриття провадження у справі або залишення заяви без розгляду.

5) виключено.

2. За наслідками розгляду скарги на ухвалу суду першої інстанції апеляційний суд має право:

1) постановити ухвалу про відхилення апеляційної скарги і залишення ухвали без змін;

2) скасувати ухвалу і постановити нову ухвалу;

3) змінити ухвалу;

4) скасувати ухвалу, що перешкоджає подальшому провадженню у справі, і направити справу для продовження розгляду до суду першої інстанції.

3. За наслідками розгляду скарги на судовий наказ апеляційний суд має право:

1) постановити ухвалу про відхилення апеляційної скарги і залишення судового наказу без змін;

2) постановити ухвалу про скасування судового наказу та роз'яснити, що заявлені стягувачем вимоги можуть бути розглянуті в позовному провадженні з додержанням загальних правил щодо пред'явлення позову;

3) змінити судовий наказ.

Ухвала апеляційного суду про відхилення апеляційної скарги на судовий наказ і залишення судового наказу без змін є остаточною і оскарженню не підлягає.

(Із змінами і доповненнями, внесеними згідно із Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 308. Підстави для відхилення апеляційної скарги і залишення рішення без змін

1. Апеляційний суд відхиляє апеляційну скаргу і залишає рішення без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції ухвалив рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

2. Не може бути скасоване правильне по суті і справедливе рішення суду з одних лише формальних міркувань.

Стаття 309. Підстави для скасування рішення суду першої інстанції і ухвалення нового рішення або зміни рішення

1. Підставами для скасування рішення суду першої інстанції і ухвалення нового рішення або зміни рішення є:

1) неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи;

2) недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд вважав встановленими;

3) невідповідність висновків суду обставинам справи;

4) порушення або неправильне застосування норм матеріального або процесуального права, а також розгляд і вирішення справи неповноважним судом; участь в ухваленні рішення судді, якому було заявлено відвід на підставі обставин, що викликали сумнів у неупередженості судді, і заяву про його відвід визнано судом апеляційної інстанції обґрунтованою; ухвалення чи підписання постанови не тим суддею, який розглядав справу.

2. Норми матеріального права вважаються порушеними або неправильно застосованими, якщо застосовано закон, який не поширюється на ці правовідносини, або не застосовано закон, який підлягав застосуванню.

3. Порушення норм процесуального права можуть бути підставою для скасування або зміни рішення, якщо це порушення призвело до неправильного вирішення справи.

(Із доповненнями, внесеними згідно із

Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,

зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI

щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого

спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ,

вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду

України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 309¹. Підстави для скасування судового наказу

1. Судовий наказ підлягає скасуванню в апеляційному порядку, якщо апеляційний суд встановить відсутність між стягувачем та боржником спірних правовідносин, на основі яких була заявлена вимога, передбачена частиною першою статті 96 цього Кодексу.

2. Ухвала апеляційного суду про скасування судового наказу є остаточною і оскарженню не підлягає.

(Доповнено статтею 309¹ згідно із
Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України
та Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і
кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого
спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1
листопада 2010 року)

Стаття 310. Підстави для скасування рішення із закриттям провадження у справі або залишенням заяви без розгляду

1. Рішення суду підлягає скасуванню в апеляційному порядку із закриттям провадження у справі або залишенням заяви без розгляду з підстав, визначених статтями 205 і 207 цього Кодексу.

2. Якщо судом першої інстанції ухвалено законне і обґрунтоване рішення, смерть фізичної особи чи припинення юридичної особи - сторони у спірних правовідносинах після ухвалення рішення, що не допускає правонаступництва, не може бути підставою для застосування вимог частини першої цієї статті.

Стаття 311. Підстави для скасування ухвали суду, що перешкоджає подальшому провадженню у справі, і направлення справи для продовження розгляду до суду першої інстанції

1. Підставами для скасування ухвали суду, що перешкоджає подальшому провадженню у справі, і направлення справи для продовження розгляду до суду першої інстанції є:

1) неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи;

2) недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції вважає встановленими;

3) невідповідність висновків суду обставинам справи;

4) порушення норм матеріального чи процесуального права, які призвели до неправильного вирішення питання.

(Із доповненнями, внесеними згідно із
Законом України від 15.12.2006 р. N 483-V;
у редакції Закону України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України
та Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і
кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого
спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1
листопада 2010 року)

Стаття 312. Підстави для відхилення скарги на

ухвалу суду першої інстанції або зміни чи скасування ухвали

1. Розглянувши скаргу на ухвалу суду першої інстанції, апеляційний суд:

1) відхиляє скаргу і залишає ухвалу без змін, якщо судом першої інстанції постановлено ухвалу з додержанням вимог закону;

2) змінює або скасовує ухвалу суду першої інстанції і постановляє ухвалу з цього питання, якщо воно було вирішено судом першої інстанції з порушенням норм процесуального права або при правильному вирішенні було помилково сформульовано суть процесуальної дії чи підстави її застосування;

3) скасовує ухвалу і передає питання на новий розгляд до суду першої інстанції, якщо останній порушив порядок, встановлений для його вирішення.

Стаття 313. Порядок ухвалення рішень та постановлення ухвал апеляційним судом

1. Апеляційний суд ухвалює рішення та постановляє ухвалу за правилами статті 19 і глави 7 розділу III цього Кодексу з винятками і доповненнями, зазначеними у статтях 314 - 316 цього Кодексу.

2. Рішення апеляційного суду оформлюється суддею-доповідачем і підписується всім складом суду, який розглядав справу.

Стаття 314. Ухвала та рішення апеляційного суду

1. Розглянувши справу, апеляційний суд постановляє ухвалу у випадках:

1) відхилення апеляційної скарги і залишення рішення суду без змін;

2) скасування ухвали, що перешкоджає подальшому провадженню у справі, і направлення справи для продовження розгляду до суду першої інстанції;

3) скасування рішення суду із закриттям провадження у справі або залишенням заяви без розгляду;

4) відхилення апеляційної скарги і залишення ухвали суду без змін;

5) зміни ухвали суду першої інстанції;

6) скасування ухвали та вирішення питання по суті.

2. Апеляційний суд ухвалює рішення у випадках скасування судового рішення і ухвалення нового або зміни рішення.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України
та Вищого

спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 315. Зміст ухвали апеляційного суду

1. Ухвала суду апеляційної інстанції складається з:

1) вступної частини із зазначенням:

часу і місця її постановлення;

найменування суду;

прізвищ та ініціалів головуєчого і суддів;

прізвища та ініціалів секретаря судового засідання;

найменування справи та повних імен (найменувань) осіб, які беруть участь у справі;

2) описової частини із зазначенням:

короткого змісту вимог апеляційної скарги і судового рішення суду першої інстанції;

узагальнених доводів особи, яка подала апеляційну скаргу;

узагальнених доводів та заперечень інших осіб, які беруть участь у справі;

встановлених судом першої інстанції обставин;

3) мотивувальної частини із зазначенням:

мотивів, з яких апеляційний суд виходив при постановленні ухвали, і положення закону, яким він керувався;

4) резолютивної частини із зазначенням:

висновку апеляційного суду;

розподілу судових витрат;

строку і порядку набрання ухвалою законної сили та її оскарження.

2. У разі відхилення апеляційної скарги в ухвалі зазначаються мотиви її відхилення.

3. У разі скасування ухвали суду, що перешкоджає подальшому провадженню у справі, і направлення справи для продовження розгляду до суду першої інстанції в ухвалі має бути зазначено, які порушення закону були допущені судом першої інстанції.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України
та Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і
кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого
спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1
листопада 2010 року)

Стаття 316. Зміст рішення апеляційного суду

1. Рішення апеляційного суду складається з:

1) вступної частини із зазначенням:

часу і місця його ухвалення;

найменування суду;

прізвищ та ініціалів головуючого і суддів;

прізвища та ініціалів секретаря судового засідання;

найменування справи та повних імен (найменувань) осіб, які беруть участь у справі;

2) описової частини із зазначенням:

короткого змісту позовних вимог і рішення суду першої інстанції;

короткого змісту вимог апеляційної скарги;

узагальнених доводів особи, яка подала апеляційну скаргу;

узагальнених доводів та заперечень інших осіб, які беруть участь у справі;

3) мотивувальної частини із зазначенням:

мотивів зміни рішення, скасування рішення суду першої інстанції і ухвалення нового рішення;

встановлених судом першої інстанції та не оспорених обставин, а також обставин, встановлених апеляційним судом, і визначених відповідно до них правовідносин;

чи були і ким порушені, невизнані або оспорені права, свободи чи інтереси, за захистом яких особа звернулася до

суду;

назви, статті, її частини, абзацу, пункту, підпункту закону, на підставі якого вирішено справу, а також процесуального закону, яким суд керувався;

4) резолютивної частини із зазначенням:

висновку апеляційного суду про зміну чи скасування рішення, задоволення позову або відмову в позові повністю чи частково;

висновку апеляційного суду по суті позовних вимог;

розподілу судових витрат;

строку і порядку набрання рішенням законної сили та його оскарження.

Стаття 317. Проголошення рішення та ухвали апеляційним судом

1. Рішення та ухвали апеляційного суду проголошуються за правилами, встановленими статтею 218 цього Кодексу.

Стаття 318. Порядок розгляду апеляційної скарги, що надійшла до апеляційного суду після закінчення апеляційного розгляду справи

1. Якщо апеляційні скарги на рішення або ухвалу суду першої інстанції були подані в установлені цим Кодексом строки, але надійшли до суду після закінчення апеляційного розгляду справи або коли строки на подання апеляційної скарги у зв'язку з пропусченням їх з поважних причин були поновлені або продовжені і особа, яка подала апеляційну скаргу, не була присутня під час розгляду справи, апеляційний суд розглядає цю скаргу за правилами цієї глави.

2. Залежно від обґрунтованості скарги, зазначеної в частині першій цієї статті, суд ухвалює рішення або постановляє ухвалу відповідно до статті 307 цього Кодексу. При цьому за наявності підстав може бути скасовано рішення або ухвалу апеляційного суду.

Стаття 319. Законна сила рішення і ухвали апеляційного суду

1. Рішення або ухвала апеляційного суду набирають законної сили з моменту їх проголошення.

Стаття 320. Окрема ухвала апеляційного суду

1. Апеляційний суд у випадках і в порядку, встановлених статтею 211 цього Кодексу, може постановити окрему ухвалу. Суд може також постановити окрему ухвалу, в якій зазначити порушення норм права і помилки, допущені судом першої інстанції, які не є підставою для скасування рішення чи ухвали суду першої інстанції.

Стаття 321. Оформлення судових рішень, видача або направлення їх сторонам та іншим особам, які брали участь у справі

1. Судові рішення апеляційного суду оформлюються, видаються або надсилаються в порядку, встановленому статтею 222 цього Кодексу.

2. Копії судових рішень апеляційного суду повторно видаються судом першої інстанції, де зберігається справа.

Стаття 322. Повернення справи

1. Після закінчення апеляційного провадження справа у семиденний строк направляється до суду першої інстанції, який її розглянув.

Глава 2. КАСАЦІЙНЕ ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 323. Суд касаційної інстанції

1. Касаційною інстанцією у цивільних справах є Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

(Із змінами, внесеними згідно із

Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого

спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ,

вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду

України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 324. Право касаційного оскарження

1. Сторони та інші особи, які беруть участь у справі, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їх права, свободи чи обов'язки, мають право оскаржити у касаційному порядку:

1) рішення суду першої інстанції після їх перегляду в апеляційному порядку, рішення і ухвали апеляційного суду, ухвалені за результатами апеляційного розгляду;

2) ухвали суду першої інстанції, вказані у пунктах 1, 3, 4, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31 - 33 частини першої статті 293 цього Кодексу, після їх перегляду в апеляційному порядку і ухвали апеляційного суду, якщо вони перешкоджають подальшому провадженню у справі.

2. Підставами касаційного оскарження є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

(Із змінами і доповненнями, внесеними згідно із законами України від 16.03.2006 р. N 3570-IV, від 03.02.2011 р. N 2979-VI)

Стаття 325. Строк на касаційне оскарження

1. Касаційна скарга може бути подана протягом двадцяти днів з дня набрання законної сили рішенням (ухвалою) апеляційного суду.

2. У разі пропущення строку, встановленого частиною першою цієї статті, з причин, визнаних поважними, суддя касаційної інстанції за заявою особи, яка подала скаргу, може поновити цей строк.

3. Касаційна скарга, подана після закінчення строку на касаційне оскарження, повертається особі, яка її подала, якщо вона не порушує питання про поновлення цього строку, а також коли у поновленні строку відмовлено.

4. Питання про поновлення строку на касаційне оскарження і про повернення касаційної скарги вирішується суддею-доповідачем, про що постановляється

відповідна ухвала.

(Із змінами, внесеними згідно із
законами України від 16.03.2006 р. N 3570-IV,
від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України
та Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і
кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого
спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1
листопада 2010 року)

Стаття 326. Форма і зміст касаційної скарги

1. Касаційна скарга подається у письмовій формі.

2. У касаційній скарзі повинно бути зазначено:

1) найменування суду, до якого подається скарга;

2) ім'я (найменування) особи, яка подає скаргу, її місце проживання або місцезнаходження;

3) ім'я (найменування) осіб, які беруть участь у справі, їх місце проживання або місцезнаходження;

4) рішення (ухвала), що оскаржується;

5) в чому полягає неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права;

6) клопотання особи, яка подає скаргу;

7) перелік письмових матеріалів, що додаються до скарги.

3. Касаційна скарга підписується особою, яка подає скаргу, або її представником.

4. До касаційної скарги, поданої представником, повинна бути додана довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження представника.

5. До касаційної скарги додаються копії скарги та доданих до неї матеріалів відповідно до кількості осіб, які беруть участь у справі, а також копії оскаржуваних рішень (ухвал) судів першої та апеляційної інстанцій.

(Із змінами і доповненнями, внесеними згідно із Законом України від 16.03.2006 р. N 3570-IV)

Стаття 327. Порядок подання касаційної скарги

1. Касаційна скарга подається безпосередньо до суду касаційної інстанції, де вона реєструється в порядку, встановленому частинами другою і третьою статті 11¹ цього Кодексу, та не пізніше наступного дня передається

судді-доповідачу, який перевіряє її відповідність вимогам, установленим статтею 326 цього Кодексу.

2. У разі надходження касаційної скарги, не оформленої відповідно до вимог, встановлених статтею 326 цього Кодексу, або у разі несплати суми судового збору чи неоплати витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи застосовуються положення статті 121 цього Кодексу, про що суддею-доповідачем постановляється відповідна ухвала.

(Із змінами, внесеними згідно із
законами України від 16.03.2006 р. N 3570-IV,
від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України
та Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і
кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого
спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1
листопада 2010 року,
а щодо запровадження автоматизованої системи
документообігу в судах - з 1 січня 2011 року)

Стаття 328. Відкриття касаційного провадження у справі

1. Одержавши касаційну скаргу, оформлену відповідно до вимог статті 326 цього Кодексу, суддя-доповідач протягом трьох днів вирішує питання про відкриття касаційного провадження, про що постановляє відповідну ухвалу, витребує справу, надсилає копії касаційної скарги та доданих до неї матеріалів особам, які беруть участь у справі, і встановлює строк, протягом якого можуть бути подані заперечення на касаційну скаргу. За наявності клопотання особи, яка подала касаційну скаргу, суддя-доповідач у разі необхідності вирішує питання про зупинення виконання рішення (ухвали) суду.

2. Суддя-доповідач повертає касаційну скаргу, подану після закінчення строку на касаційне оскарження, особі, яка її подала, якщо вона не порушує питання про поновлення цього строку.

3. Суддя-доповідач відмовляє у відкритті касаційного

провадження у справі, якщо:

1) справа не підлягає касаційному розгляду у порядку цивільного судочинства;

2) справа не переглядалася в апеляційному порядку;

3) є ухвала про закриття касаційного провадження у зв'язку з відмовою цієї особи від касаційної скарги на це саме рішення чи ухвалу;

4) є ухвала про відхилення касаційної скарги цієї особи або про відмову у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою цієї особи на це саме рішення чи ухвалу;

5) касаційна скарга є необґрунтованою і викладені в ній доводи не викликають необхідності перевірки матеріалів справи.

4. Неправильне застосування норм матеріального права чи порушення норм процесуального права є підставою для відкриття касаційного провадження незалежно від обґрунтованості касаційної скарги.

5. Копія ухвали про повернення касаційної скарги або про відмову у відкритті касаційного провадження разом з доданими до скарги матеріалами направляються особі, яка подавала касаційну скаргу, а касаційна скарга залишається в суді касаційної інстанції.

(Із змінами і доповненнями, внесеними згідно із законами України від 16.03.2006 р. N 3570-IV, від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1

листопада 2010 року)

Стаття 329. Приєднання до касаційної скарги

1. Особи, які беруть участь у справі, мають право приєднатися до касаційної скарги, поданої особою, на стороні якої вони виступали. До касаційної скарги мають право приєднатися особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їх права і обов'язки.

2. Заява про приєднання до касаційної скарги може бути подана протягом трьох днів з дня одержання копії касаційної скарги.

3. За подання заяви про приєднання до касаційної скарги судовий збір не сплачується.

4. Частину четверту виключено

(Із змінами, внесеними згідно із

законами України від 16.03.2006 р. N 3570-IV,
від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень Верховного Суду України
та Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і
кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого
спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1
листопада 2010 року)

Стаття 330. Доповнення, зміна касаційної скарги або відкликання її та відмова від неї

1. Особа, яка подала касаційну скаргу, має право доповнити чи змінити її протягом строку на касаційне оскарження.
2. Особа, яка подала касаційну скаргу, має право відкликати її до початку розгляду справи у суді касаційної інстанції.
3. Особа, яка подала касаційну скаргу, має право відмовитися від неї до закінчення касаційного

провадження. Про прийняття відмови від скарги та закриття касаційного провадження суд постановляє ухвалу.

4. При відкликанні касаційної скарги суддя, який готує справу до розгляду в суді касаційної інстанції, постановляє ухвалу про повернення скарги.

5. У разі закриття касаційного провадження у зв'язку з відмовою від касаційної скарги повторне оскарження цих рішень, ухвал цією особою не допускається.

(Із доповненнями, внесеними згідно із
Законом України від 16.03.2006 р. N 3570-IV)

Стаття 330¹. Строки розгляду касаційної скарги

1. Касаційна скарга на рішення, передбачені пунктом 1 частини першої статті 324 цього Кодексу, має бути розглянута протягом одного місяця, а на ухвали, передбачені пунктом 2 частини першої статті 324 цього Кодексу, - протягом п'ятнадцяти днів з дня

постановлення ухвали про відкриття касаційного провадження у справі.

(Доповнено статтею 330¹ згідно із Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI

щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 331. Підготовка справи до касаційного розгляду

1. Після отримання справи суддя-доповідач протягом десяти днів готує доповідь, у якій викладає обставини, необхідні для ухвалення рішення суду касаційної інстанції, з'ясовує питання про склад осіб, які беруть участь у справі.

Стаття 332. Попередній розгляд справи

1. Попередній розгляд справи має бути проведений протягом п'яти днів після складення доповіді суддею-доповідачем колегією у складі трьох суддів у нарадчій кімнаті без повідомлення осіб, які беруть участь у справі.

2. У попередньому судовому засіданні суддя-доповідач доповідає колегії суддів про проведення підготовчої дії та обставини, необхідні для ухвалення судового рішення судом касаційної інстанції.

3. Суд касаційної інстанції відхиляє касаційну скаргу і залишає рішення без змін, якщо відсутні підстави для скасування судового рішення.

4. Суд касаційної інстанції скасовує судові рішення за наявності підстав, які тягнуть за собою

обов'язкове скасування судового рішення.

5. Суд касаційної інстанції призначає справу до судового розгляду за відсутності підстав, встановлених частинами третьою, четвертою цієї статті. Справа призначається до судового розгляду, якщо хоч один суддя із складу суду дійшов такого висновку. Про призначення справи до судового розгляду постановляється ухвала, яка підписується всім складом суду.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 08.09.2005 р. N 2875-IV)

Стаття 333. Порядок розгляду справи судом касаційної інстанції

1. У касаційному порядку справа розглядається колегією у складі п'яти суддів без повідомлення осіб, які беруть участь у справі. У разі необхідності особи, які брали участь у справі, можуть бути викликані для

надання пояснень у справі.

2. Головуючий відкриває судове засідання і оголошує, яка справа, за чиєю скаргою та на рішення, ухвалу якого суду розглядається.

3. Суддя-доповідач доповідає в необхідному обсязі зміст оскаржуваного рішення суду та доводи касаційної скарги.

4. Сторони та інші особи, які беруть участь у справі, дають свої пояснення, першою дає пояснення сторона, яка подала касаційну скаргу. Якщо рішення оскаржили обидві сторони, першим дає пояснення позивач. Суд може обмежити тривалість пояснень, встановивши для всіх осіб, які беруть участь у справі, рівний проміжок часу, про що оголошується на початку судового засідання.

5. У своїх поясненнях сторони та інші особи, які беруть участь у справі, можуть наводити тільки ті доводи, які стосуються підстав касаційного розгляду справи.

6. Вислухавши пояснення осіб, які беруть участь у справі, суд виходить до нарадчої кімнати.

7. У разі потреби під час розгляду справи може бути оголошено перерву або розгляд її відкладено.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 08.09.2005 р. N 2875-IV)

Стаття 334. Відмова позивача від позову та укладення сторонами мирової угоди

1. Незалежно від того, за касаційною скаргою кого з осіб, які беруть участь у справі, було відкрито касаційне провадження, у суді касаційної інстанції

позивач має право відмовитися від позову, а сторони мають право укласти між собою мирову угоду з додержанням правил цього Кодексу, що регулюють порядок і наслідки вчинення цих процесуальних дій.

Стаття 335. Межі розгляду справи судом касаційної інстанції

1. Під час розгляду справи в касаційному порядку суд перевіряє в межах касаційної скарги правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм матеріального чи процесуального права і не може встановлювати або (та) вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими.

2. Касаційний суд перевіряє законність судових рішень лише в межах позовних вимог, заявлених у суді першої інстанції.

3. Суд не обмежений доводами касаційної скарги, якщо під час розгляду справи буде виявлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права, які є обов'язковою підставою для скасування рішення.

Стаття 336. Повноваження суду касаційної інстанції

1. За наслідками розгляду касаційної скарги на рішення суд касаційної інстанції має право:

1) постановити ухвалу про відхилення касаційної скарги і залишення рішення без змін;

2) постановити ухвалу про повне або часткове скасування рішення і передати справу на новий розгляд до суду першої або апеляційної інстанції;

3) постановити ухвалу про скасування рішення

апеляційного суду і залишити в силі судове рішення суду першої інстанції, що було помилково скасоване апеляційним судом;

4) постановити ухвалу про скасування судових рішень і закрити провадження в справі або залишити заяву без розгляду;

5) скасувати судові рішення і ухвалити нове рішення або змінити рішення, не передаючи справи на новий розгляд.

2. За наслідками розгляду касаційної скарги на ухвалу суд касаційної інстанції має право:

1) постановити ухвалу про відхилення касаційної скарги і залишення ухвали без змін;

2) скасувати ухвалу, що перешкоджає подальшому провадженню у справі, і направити справу для продовження розгляду до суду першої або апеляційної інстанції;

3) змінити або скасувати ухвалу і вирішити питання по суті;

4) скасувати ухвалу і залишити в силі ухвалу, що була помилково скасована апеляційним судом.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N
2453-VI

щодо здійснення повноважень Верховного Суду
України та Вищого
спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і
кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого
спеціалізованого суду

України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 337. Підстави для відхилення касаційної скарги і залишення рішення без змін

1. Суд касаційної інстанції відхиляє касаційну скаргу, якщо визнає, що рішення ухвалено з додержанням норм матеріального і процесуального права.

2. Не може бути скасоване правильне по суті і справедливе рішення з одних лише формальних міркувань.

Стаття 338. Підстави для скасування рішення і передачі справи на новий розгляд

1. Підставою для скасування ухвал судів першої та (або) апеляційної інстанцій і направлення справи для продовження розгляду є порушення норм матеріального чи процесуального права, що призвели до постановлення незаконної ухвали, що перешкоджає подальшому провадженню у справі.

2. Підставою для скасування судових рішень судів першої та (або) апеляційної інстанцій і направлення справи на новий судовий розгляд є порушення норм процесуального права, що унеможливили встановлення фактичних обставин, що мають значення для правильного вирішення справи.

3. Справа направляється до суду апеляційної інстанції для продовження розгляду або на новий розгляд, якщо порушення, зазначені у частинах першій і другій цієї статті, допущені тільки цим судом. У всіх інших випадках справа направляється до суду першої інстанції.

4. Висновки і мотиви, з яких скасовані рішення є обов'язковими для суду першої чи апеляційної інстанції при новому розгляді справи.

(Із змінами і доповненнями, внесеними згідно із законами України від 15.12.2006 р. N 483-V, від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI

щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 339. Підстави для скасування судових рішень і залишення в силі судового рішення, скасованого помилково

1. Установивши, що апеляційним судом скасовано судове рішення, ухвалене згідно із законом, суд

касаційної інстанції скасовує судові рішення суду апеляційної інстанції і залишає в силі судові рішення суду першої інстанції.

Стаття 340. Підстави для скасування рішення із закриттям провадження в справі або залишенням заяви без розгляду

1. Судове рішення підлягає скасуванню в касаційному порядку із закриттям провадження у справі або залишенням заяви без розгляду з підстав, визначених статтями 205 і 207 цього Кодексу.

2. Якщо суд першої або апеляційної інстанції ухвалив законне і обґрунтоване рішення, смерть фізичної особи чи припинення юридичної особи - сторони в спірних правовідносинах, що не допускають правонаступництва, після ухвалення рішення не може бути підставою для застосування положення частини першої цієї статті.

Стаття 341. Підстави для скасування судових рішень і ухвалення нового рішення або зміни рішення

1. Суд касаційної інстанції має право скасувати судові рішення і ухвалити нове рішення або змінити рішення, якщо застосовано закон, який не поширюється на ці правовідносини, чи не застосовано закон, який підлягав застосуванню.

Стаття 342. Підстави для відхилення касаційної скарги на ухвалу суду або її зміни чи скасування

1. Розглянувши касаційну скаргу на ухвалу суду, суд касаційної інстанції:

1) відхиляє скаргу і залишає ухвалу без змін, якщо судом прийнято ухвалу з додержанням вимог закону;

2) скасовує ухвалу і передає питання на новий розгляд до суду першої або апеляційної інстанції, якщо було порушено порядок, встановлений для його вирішення;

3) змінює або скасовує ухвалу і постановляє ухвалу з цього питання, якщо воно було вирішено всупереч нормам процесуального права або при правильному вирішенні було помилково сформульовано суть процесуальної дії чи підстави її застосування.

Стаття 343. Порядок ухвалення рішення та постановлення ухвал судом касаційної інстанції

1. Суд касаційної інстанції ухвалює рішення та постановляє ухвалу відповідно до правил, встановлених статтею 19 та главою 7 розділу III цього Кодексу з винятками і доповненнями, зазначеними в статтях 344 - 346 цього Кодексу.

2. Жоден із суддів не має права утримуватися від висловлення думки з питань, які обговорюються, та щодо правильності судового рішення, що оскаржене.

3. Рішення або ухвала суду касаційної інстанції оформлюється суддею-доповідачем і підписується всім складом суду, який розглядав справу.

4. Судді не мають права розголошувати міркування, що були висловлені у нарадчій кімнаті.

Стаття 344. Ухвала та рішення суду касаційної інстанції

1. Розглянувши справу, суд касаційної інстанції постановляє ухвалу у разі:

1) відхилення касаційної скарги і залишення судових рішень без змін;

2) скасування судових рішень із передачею справи на новий розгляд;

3) скасування судових рішень із закриттям провадження у справі або залишенням заяви без розгляду;

4) скасування судових рішень і залишення в силі судового рішення, що було помилково скасоване апеляційним судом;

5) відхилення касаційної скарги і залишення ухвали без змін;

6) зміни ухвали або скасування ухвали та вирішення питання по суті;

7) скасування ухвали, що перешкоджає подальшому провадженню у справі, і передання справи для продовження розгляду до суду першої або апеляційної інстанції.

2. Суд касаційної інстанції ухвалює рішення у разі скасування судових рішень і ухвалення нового або зміни рішення.

(Із змінами і доповненнями, внесеними згідно із Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI

щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 345. Зміст ухвали суду касаційної інстанції

1. В ухвалі суду касаційної інстанції зазначаються:

1) час і місце її постановлення;

2) найменування суду, прізвища та ініціали
головуючого та суддів;

3) найменування справи та імен (найменувань) осіб,
які беруть участь у справі;

4) короткий зміст заявлених вимог;

5) посилання на рішення суду першої та апеляційної
інстанцій;

6) узагальнені доводи касаційної скарги;

7) мотиви суду з посиланням на закон, яким він керувався;

8) наслідки розгляду касаційної скарги, які формулюються у резолютивній частині із зазначенням висновку суду касаційної інстанції, розподілу судових витрат, строку і порядку набрання ухвалою законної сили та її оскарження.

2. У разі відхилення касаційної скарги в ухвалі зазначаються мотиви її відхилення.

3. У разі скасування судового рішення і направлення справи на новий розгляд, скасування ухвали, що

перешкоджає подальшому провадженню у справі, і передання справи для продовження розгляду в ухвалі суду касаційної інстанції має бути зазначено, які порушення права були допущені судом першої або апеляційної інстанції.

(Із змінами, внесеними згідно із законами України від 08.09.2005 р. N 2875-IV, від 16.03.2006 р. N 3570-IV, від 07.07.2010 р. N 2453-VI, зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI

щодо здійснення повноважень Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року)

Стаття 346. Зміст рішення суду касаційної інстанції

1. У рішенні суду касаційної інстанції зазначаються:

1) час і місце його ухвалення;

2) найменування суду, прізвища та ініціали
головуючого та суддів;

3) найменування справи та імен (найменувань) осіб,
які беруть участь у справі;

4) короткий зміст заявлених вимог;

5) посилання на рішення суду першої та апеляційної
інстанцій, встановлені факти і визначені відповідно

до них правовідносини;

6) узагальнені доводи особи, яка подала касаційну скаргу;

7) мотиви, на підставі яких суд касаційної інстанції змінив або скасував судові рішення і ухвалив нове;

8) чи були і ким порушені, не визнані або оспорені права, свободи чи інтереси, за захистом яких мало місце звернення до суду;

9) назва, стаття, її частина, абзац, пункт, підпункт закону, на підставі якого вирішено справу, а також процесуального закону, якими суд керувався;

10) висновок суду про скасування або зміну рішення,

задоволення позову або відмову в позові повністю чи частково, вказівку щодо розподілу судових витрат, строку і порядку набрання рішенням законної сили та його оскарження.

(Із змінами, внесеними згідно із законами України від 08.09.2005 р. N 2875-IV, від 16.03.2006 р. N 3570-IV)

Стаття 347. Оголошення судом касаційної інстанції про прийняте рішення (ухвалу)

1. Про прийняте рішення (ухвалу) суд касаційної інстанції у судовому засіданні оголошує особам, які беруть участь у справі.

(У редакції Закону України від 16.03.2006 р. N 3570-IV)

Стаття 348. Порядок розгляду касаційної скарги, що надійшла до суду касаційної інстанції після закінчення касаційного розгляду справи

1. Якщо касаційну скаргу на судові рішення було подано в установлені цим Кодексом строки, але вона надійшла до суду касаційної інстанції після закінчення касаційного розгляду справи або коли строки на подання касаційної скарги у зв'язку з пропусшенням їх з поважних причин було поновлено або продовжено і особа, яка подала касаційну скаргу, не була присутня під час розгляду справи, суд касаційної інстанції розглядає таку скаргу за правилами, встановленими цією главою.

2. Залежно від обґрунтованості зазначеної в частині першій цієї статті скарги суд постановляє ухвалу або ухвалює рішення відповідно до статей 345 і 346 цього Кодексу. При цьому за наявності підстав може бути скасовано ухвалу або рішення суду касаційної інстанції.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 16.03.2006 р. N 3570-IV)

Стаття 349. Законна сила рішення і ухвали суду касаційної інстанції

1. Рішення і ухвала суду касаційної інстанції набувають законної сили з моменту їх оголошення.

2. З моменту оголошення рішення або ухвали судом касаційної інстанції скасовані рішення та ухвали суду першої або апеляційної інстанції втрачають законну силу.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 16.03.2006 р. N 3570-IV)

Стаття 350. Окрема ухвала суду касаційної інстанції

1. Суд касаційної інстанції у випадках і в порядку,

встановлених статтею 211 цього Кодексу, може постановити окрему ухвалу. Суд також може постановити окрему ухвалу, в якій зазначити порушення норм права і помилки, допущені судом першої або апеляційної інстанції, які не є підставою для скасування їх рішення чи ухвали.

Стаття 351. Оформлення судових рішень суду касаційної інстанції, видача та направлення їх особам, які беруть участь у справі

1. Судові рішення суду касаційної інстанції оформлюються, видаються або надсилаються в порядку, встановленому статтею 222 цього Кодексу.

2. Копії судових рішень суду касаційної інстанції повторно видаються судом першої інстанції, де зберігається справа.

Стаття 352. Повернення справ

1. Після закінчення касаційного провадження справа

протягом десяти днів повертається до суду, який її розглядав.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 16.03.2006 р. N 3570-IV)

Глава 3. ПЕРЕГЛЯД СУДОВИХ РІШЕНЬ ВЕРХОВНИМ СУДОМ УКРАЇНИ

(Глава із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 11.02.2010 р. N 1876-VI;
у редакції Закону України від 07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України від 07.07.2010 р. N
2453-VI

щодо здійснення повноважень Верховного Суду
України та Вищого

спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ,
вводяться в дію після початку діяльності Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ - 1 листопада 2010 року,
а щодо запровадження автоматизованої системи документообігу в судах - з 1 січня 2011 року)

Стаття 353. Перегляд судових рішень Верховним Судом України

1. Верховний Суд України переглядає судові рішення у цивільних справах виключно з підстав і в порядку, встановлених цим Кодексом.

Стаття 354. Право на звернення про перегляд судових рішень

1. Сторони та інші особи, які брали участь у справі, мають право подати заяву про перегляд судових рішень у цивільних справах після їх перегляду в касаційному порядку.

2. Заява про перегляд судових рішень з підстав, передбачених пунктом 2 частини першої статті 355 цього Кодексу, може бути подана особою, на користь якої постановлено рішення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, коли стало відомо про набуття цим рішенням статусу остаточного.

3. Не може бути подана заява про перегляд ухвал суду касаційної інстанції, які не перешкоджають провадженню у справі. Заперечення проти таких ухвал можуть бути включені до заяви про перегляд судового рішення, ухваленого за результатами касаційного провадження.

Стаття 355. Підстави для подання заяви про перегляд судових рішень

1. Заява про перегляд судових рішень у цивільних справах може бути подана виключно з підстав:

1) неоднакового застосування судом (судами)

касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, що потягло ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах;

2) встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні справи судом.

Стаття 356. Строк подання заяви про перегляд судових рішень

1. Заява про перегляд судових рішень подається протягом одного місяця з дня ухвалення судового рішення, щодо якого подано заяву про перегляд, або з дня ухвалення судового рішення, на яке здійснюється посилення, на підтвердження підстав, установлених пунктом 1 частини першої статті 355 цього Кодексу, якщо воно ухвалено пізніше, але не пізніше одного року з дня ухвалення судового рішення, про перегляд якого подається заява.

2. Заява про перегляд судових рішень з підстав, передбачених пунктом 2 частини першої статті 355 цього Кодексу, може бути подана не пізніше одного місяця з дня, коли особі, на користь якої постановлено рішення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, стало відомо про набуття цим рішенням статусу остаточного.

Стаття 357. Вимоги до заяви про перегляд судових рішень

1. Заява про перегляд судових рішень подається у письмовій формі.

2. У заяві про перегляд судових рішень зазначаються:

1) найменування суду, до якого подається заява;

2) ім'я (найменування), поштова адреса особи, яка подає заяву, та осіб, які беруть участь у справі, а також їхні номери засобу зв'язку, адреса електронної пошти, якщо такі є;

3) конкретні різні за змістом судові рішення, в яких має місце неоднакове застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах;

4) обґрунтування необхідності перегляду судових рішень у зв'язку з ухваленням рішення міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, якщо заява подана на підставі, встановленій пунктом 2 частини першої статті 355 цього Кодексу;

5) вимоги особи, яка подає заяву;

6) у разі необхідності - клопотання;

7) перелік матеріалів, які додаються.

3. Заява підписується особою, яка її подає, або її представником, який додає оформлений належним чином документ про свої повноваження.

Стаття 358. Порядок подання заяви про перегляд судових рішень

1. Заява про перегляд судових рішень подається до Верховного Суду України через Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ. До заяви додаються:

1) копії заяви відповідно до кількості осіб, які беруть участь у справі;

2) копії судових рішень, про перегляд яких подано заяву;

3) копії різних за змістом судових рішень, в яких має місце неоднакове застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах;

4) копія рішення міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, якщо заява про перегляд судових рішень подається з підстав, установлених пунктом 2 частини першої статті 355 цього Кодексу.

2. До заяви додається документ про сплату судового збору та витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи. За подання і розгляд заяви на підставі, встановленій пунктом 2 частини першої статті 355 цього Кодексу, судовий збір та витрати на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи не сплачуються.

Стаття 359. Перевірка відповідності заяви вимогам цього Кодексу Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ

1. Заява про перегляд судового рішення, яка надійшла до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, реєструється у день її надходження та не пізніше наступного дня передається судді-доповідачу, визначеному автоматизованою системою документообігу суду.

2. Суддя-доповідач протягом трьох днів здійснює перевірку відповідності заяви вимогам цього Кодексу. У разі встановлення, що заяву подано без додержання вимог статей 357 та 358 цього Кодексу, заявник письмово повідомляється про недоліки заяви та строк, протягом якого він зобов'язаний їх усунути.

3. Якщо заявник усунув недоліки заяви в установленний строк, вона вважається поданою у

день первинного її подання до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

4. Заява повертається заявнику, якщо:

1) заявник не усунув недоліки протягом установленого строку;

2) заяву подано особою, яка не має права на подання такої заяви;

3) заяву підписано від імені особи, яка не має повноважень на ведення справи;

4) є ухвала Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ про відмову

у допуску справи до провадження за наслідками її розгляду, прийнята з аналогічних підстав.

5. Повернення заяви з підстав, зазначених у частині четвертій цієї статті, не перешкоджає повторному зверненню у випадку належного оформлення заяви або з інших підстав ніж ті, що були предметом розгляду.

Стаття 360. Допуск Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ справи до провадження

1. Вирішення питання про допуск справи до провадження здійснюється колегією у складі п'яти суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, яка формується у порядку, встановленому частиною третьою статті 11¹ цього Кодексу, без участі суддів, що прийняли рішення, яке оскаржується.

2. Про допуск справи до провадження або відмову в

такому допуску Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ протягом п'ятнадцяти днів з дня надходження заяви постановляє ухвалу. Ухвала постановляється без виклику осіб, які беруть участь у справі. Ухвала про допуск справи до провадження або про відмову в такому допуску повинна бути обґрунтованою.

3. Ухвала про допуск справи до провадження разом із заявою про перегляд судового рішення та доданими до неї документами надсилається до Верховного Суду України протягом п'яти днів з дня її постановлення. Копія ухвали про допуск справи надсилається разом із копією заяви особам, які беруть участь у справі, а в разі відмови у допуску особі, яка подала заяву.

Стаття 360¹. Підготовка справи до розгляду у Верховному Суді України

1. Ухвала про допуск справи до провадження разом із заявою про перегляд судового рішення та доданими до неї документами реєструється у

день її надходження, але не пізніше наступного дня передається судді-доповідачу, визначеному автоматизованою системою документообігу суду. Суддя-доповідач протягом трьох днів постановляє ухвалу про відкриття провадження у справі та надсилає її копії особам, які беруть участь у справі.

2. Суддя-доповідач протягом п'ятнадцяти днів з дня відкриття провадження здійснює підготовку справи до розгляду Верховним Судом України:

1) виносить ухвалу про витребування матеріалів справи та направляє її до відповідного суду;

2) вирішує питання про зупинення виконання відповідних судових рішень;

3) доручає відповідним фахівцям науково-консультативної ради при Верховному Суді України підготувати науковий висновок щодо норми матеріального права, яка неоднаково застосована судом (судами) касаційної інстанції у подібних правовідносинах;

4) визначає органи державної влади, представники яких можуть дати пояснення в суді щодо суті правового регулювання цією нормою закону та дає розпорядження про їх виклик до суду;

5) здійснює інші заходи, необхідні для вирішення питання про усунення розбіжностей у застосуванні норми матеріального права.

Стаття 360². Порядок розгляду справи Верховним Судом України

1. Справа розглядається Верховним Судом України на його засіданні.

2. Засідання Верховного Суду України є повноважним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від складу Верховного Суду України, визначеного законом.

3. Відкриття судового засідання, оголошення складу суду, роз'яснення права відводу, роз'яснення особам, які беруть участь у справі, їх прав та обов'язків здійснюється відповідно до глави 4 розділу III цього Кодексу.

4. Після проведення процесуальних дій,

зазначених у частині третій цієї статті, та розгляду клопотань осіб, які беруть участь у справі, суддя-доповідач доповідає в необхідному обсязі про зміст вимог, викладених у заяві про перегляд судових рішень, та результати проведених ним підготовчих дій.

5. Особа, яка подала заяву про перегляд судових рішень, та особи, що приєдналися до неї, у разі їх прибуття у судове засідання мають право надати пояснення по суті заявлених вимог. Якщо такі заяви подали обидві сторони, першим дає пояснення позивач. Для з'ясування сутності норми матеріального права, яка неоднаково застосована, можуть заслуховуватися пояснення представників органів державної влади.

6. Неприбуття сторін або інших осіб, які беруть участь у справі і належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи, для участі у судовому засіданні не перешкоджає судовому розгляду справи.

7. Після закінчення заслуховування пояснень осіб, зазначених у частині п'ятій цієї статті, суд виходить до нарадчої кімнати для ухвалення судового рішення.

8. Строк розгляду справи Верховним Судом України не може перевищувати одного місяця з дня відкриття провадження у справі.

Стаття 360³. Повноваження Верховного Суду України

1. За наслідками розгляду справи більшістю голосів від складу суду приймається одна з таких постанов:

1) про повне або часткове задоволення заяви;

2) про відмову в задоволенні заяви.

2. Судді, які не погоджуються з постановою, можуть висловити окрему думку, що додається до постанови.

3. Постанова Верховного Суду України є остаточною і може бути оскаржена тільки на підставі, встановленій пунктом 2 частини першої статті 355 цього Кодексу.

Стаття 360⁴. Постанова Верховного Суду України про задоволення заяви

1. Суд задовольняє заяву у разі наявності однієї з підстав, передбачених статтею 355 цього Кодексу.

2. Якщо суд установить, що судові рішення у справі, яка переглядається, є незаконним, він скасовує його повністю або частково і направляє справу на новий розгляд до суду касаційної інстанції.

3. Якщо судові рішення у справі переглядається з підстави, визначеної пунктом 2 частини першої статті 355 цього Кодексу, суд скасовує оскаржуване рішення повністю або частково і направляє справу на новий розгляд до суду, який виніс оскаржуване рішення.

4. Постанова Верховного Суду України про задоволення заяви має бути вмотивованою.

Стаття 360⁵. Постанова Верховного Суду України про відмову в задоволенні заяви

1. Верховний Суд України відмовляє в задоволенні заяви, якщо обставини, які стали підставою для перегляду справи, не підтвердилися.

2. Постанова про відмову в

задоволенні заяви має бути
вмотивованою.

Стаття 360⁶. Повідомлення про ухвалення рішення та його виготовлення

1. Постанова Верховного Суду
України повинна бути
виготовлена та направлена
особам, які беруть участь у
справі, не пізніше п'яти днів з дня
закінчення розгляду справи.

Стаття 360⁷. Обов'язковість судових рішень Верховного

Суду України

1. Рішення Верховного Суду України, прийняте за наслідками розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах, є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй

діяльності
нормативно-правовий акт, що
містить зазначену норму
права, та для всіх судів
України. Суди зобов'язані
привести свою судову
практику у відповідність із
рішенням Верховного Суду
України.

2. Невиконання судових рішень
тягне за собою
відповідальність, установлену
законом.

Глава 4. ПРОВАДЖЕННЯ У ЗВ'ЯЗКУ З НОВОВІЯВЛЕНИМИ ОБСТАВИНАМИ

Стаття 361. Підстави перегляду

1. Рішення або ухвала суду, якими закінчено розгляд справи, що набрали законної сили, а також судовий наказ можуть бути переглянуті у зв'язку з нововиявленими обставинами.

2. Підставами для перегляду рішення, ухвали суду чи судового наказу у зв'язку з нововиявленими обставинами є:

1) істотні для справи обставини, що не були і не могли бути відомі особі, яка звертається із заявою, на час розгляду справи;

2) встановлені вироком суду, що набрав законної сили, завідомо неправдиві показання свідка, завідомо неправильний висновок експерта, завідомо неправильний переклад, фальшивість документів або речових доказів, що потягли за собою ухвалення незаконного або необґрунтованого рішення;

3) скасування судового

рішення, яке стало підставою для ухвалення рішення чи постановлення ухвали, що підлягають перегляду;

4) встановлена Конституційним Судом України неконституційність закону, іншого правового акта чи їх окремого положення, застосованого судом при вирішенні справи, якщо рішення суду ще не виконане.

Стаття 362. Строк подання заяв про перегляд у зв'язку з нововиявленими обставинами

1. Заяви про перегляд у зв'язку з нововиявленими обставинами можуть бути подані сторонами та іншими особами, які беруть участь у справі, протягом одного місяця з дня встановлення обставини, що є підставою для перегляду.

2. Строк для подання заяви про перегляд у зв'язку з нововиявленими обставинами обчислюється:

1) у випадках, встановлених пунктом 1 частини другої статті 361 цього Кодексу, - 3 дня встановлення обставин, що мають істотне значення для справи;

2) у випадках, встановлених пунктом 2 частини другої статті 361 цього Кодексу, - 3 дня, коли вирок у кримінальній справі набрав законної сили;

3) у випадках, встановлених пунктом 3 частини другої статті 361 цього Кодексу, - 3 дня набрання законної сили судовим рішенням, яким скасовано судове рішення, що стало підставою для ухвалення рішення чи постановлення

ухвали, які підлягають
перегляду;

4) у випадках, встановлених
пунктом 4 частини другої статті
361 цього Кодексу, - з дня
ухвалення Конституційним
Судом України відповідного
рішення.

(Із змінами, внесеними згідно із
Законом України від

07.07.2010 р. N 2453-VI,
зміни, внесені Законом України
від 07.07.2010 р. N 2453-VI
щодо здійснення повноважень
Верховного Суду України та
Вищого
спеціалізованого суду України
з розгляду цивільних і
кримінальних справ,
вводяться в дію після початку
діяльності Вищого
спеціалізованого суду
України з розгляду цивільних і
кримінальних справ - 1
листопада 2010 року)

Стаття 363. Суди, що здійснюють перегляд у зв'язку з нововиявленими обставинами

1. Рішення, ухвала суду чи судовий наказ переглядаються у зв'язку з нововиявленими обставинами судом, який ухвалив рішення, постановив ухвалу або видав судовий наказ.

2. Ухвала суду апеляційної чи касаційної інстанції, якою було відхилено скаргу на рішення суду першої чи апеляційної інстанції, в разі перегляду рішення чи ухвали у зв'язку з нововиявленими обставинами втрачає законну силу.

Стаття 364. Форма і зміст заяви

1. Заяви про перегляд рішення, ухвали суду чи судового наказу у зв'язку з нововиявленими

обставинами за формою і змістом повинні відповідати вимогам цього Кодексу щодо оформлення заяв до суду першої інстанції.

2. У заяві зазначаються:

1) найменування суду, якому адресується заява;

2) ім'я (найменування) особи, яка подає заяву, місце її проживання чи місцезнаходження;

3) інші особи, які брали участь у справі;

4) дата ухвалення чи постановлення і зміст рішення, ухвали чи судового наказу, про перегляд яких подано заяву;

5) нововиявлені обставини, якими обґрунтовується вимога про перегляд рішення, ухвали чи судового наказу, і дата їх відкриття або встановлення;

6) посилення на докази, що підтверджують наявність нововиявлених обставин.

3. До заяви додаються її копії відповідно до кількості осіб, які брали участь у справі.

Стаття 365. Розгляд заяви

1. Заява про перегляд рішення, ухвали суду чи судового наказу у зв'язку з нововиявленими обставинами розглядається у судовому засіданні. Заявник та інші особи, які беруть участь у справі, повідомляються про час і місце засідання. Неявка цих осіб не є перешкодою для

розгляду заяви.

2. Розглянувши заяву, суд своєю ухвалою або задовольняє заяву і скасовує рішення, ухвалу суду чи судовий наказ у зв'язку з нововиявленими обставинами або відмовляє у її задоволенні у разі необґрунтованості заяви.

3. Після скасування рішення, ухвали суду або судового наказу справа розглядається судом за правилами, встановленими цим Кодексом.

Стаття 366. Оскарження ухвали суду

1. Ухвала суду про задоволення заяви про перегляд судового наказу, заочного рішення, рішення або ухвали у зв'язку з нововиявленими обставинами

оскарженню не підлягає.

2. Ухвала суду про відмову в задоволенні заяви про перегляд судового наказу, заочного рішення, рішення або ухвали у зв'язку з нововиявленими обставинами може бути оскаржена в порядку, встановленому цим Кодексом.

Розділ VI. ПРОЦЕСУАЛЬНІ ПИТАННЯ,

**ПОВ'ЯЗАНІ З
ВИКОНАННЯМ СУДОВИХ
РІШЕНЬ У ЦИВІЛЬНИХ
СПРАВАХ ТА РІШЕНЬ
ІНШИХ ОРГАНІВ
(ПОСАДОВИХ ОСІБ)
Стаття 367. Негайне
виконання судових рішень**

1. Суд допускає негайне виконання рішень у справах про:

1) стягнення аліментів - у межах суми платежу за один місяць;

2) присудження працівникові виплати заробітної плати, але не більше ніж за один місяць;

3) відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, - у

межах суми стягнення за один місяць;

4) поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного на іншу роботу працівника;

5) відібрання дитини і повернення її тому, з ким вона проживала;

б) розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб.

2. Суд, ухвалюючи рішення, може допустити негайне його виконання у разі стягнення всієї суми боргу при присудженні платежів, визначених пунктами 1, 2 і 3 частини першої цієї статті.

Стаття 368. Звернення судових рішень до виконання

1. Питання, пов'язані із зверненням судового рішення до виконання, вирішує місцевий суд, який розглянув справу.

2. За кожним судовим рішенням, яке набрало законної сили, за заявою осіб, на користь яких воно ухвалено,

видається один виконавчий лист. Якщо на підставі ухваленого рішення належить передати майно, що перебуває в кількох місцях, або якщо рішення ухвалено на користь кількох позивачів чи проти кількох відповідачів, суд має право за заявою стягувачів видати кілька виконавчих листів, точно зазначивши, яку частину рішення треба виконати за кожним виконавчим листом.

3. Виконавчі документи про стягнення судового збору надсилаються судом до місцевих органів державної податкової служби.

4. Якщо судом було вжито заходів щодо забезпечення позову за заявою осіб, на користь яких ухвалено судові рішення, суд разом із виконавчим листом видає копію документів, які підтверджують виконання ухвали суду про

забезпечення позову.

**Стаття 369. Оформлення
виконавчого листа,
виправлення помилки в
ньому та визнання
виконавчого листа таким,
що не підлягає виконанню**

1. Виконавчий лист має

відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим Законом України "Про виконавче провадження".

2. Суд, який видав виконавчий лист, може за заявою стягувача або боржника виправити помилку, допущену при його оформленні або видачі, чи визнати виконавчий лист таким, що не підлягає виконанню, та стягнути на користь боржника

безпідставно одержане
стягувачем за виконавчим
листом.

3. Суд розглядає заяву в
десятиденний строк у
судовому засіданні з
повідомленням стягувача та
боржника і постановляє
ухвалу. Неявка стягувача і
боржника не є перешкодою
для розгляду заяви. До
розгляду заяви суд має право
своєю ухвалою зупинити

стягнення за виконавчим листом, а також витребувати виконавчий лист.

4. Суд ухвалою вносить виправлення до виконавчого листа, а у разі якщо його було видано помилково або якщо обов'язок боржника відсутній повністю чи частково у зв'язку з його припиненням добровільним виконанням боржником чи іншою особою або з інших причин, суд визнає

виконавчий лист таким, що не підлягає виконанню повністю або частково. Якщо стягнення за таким виконавчим листом уже відбулося повністю або частково, суд одночасно на вимогу боржника стягує на його користь безпідставно одержане стягувачем за виконавчим листом.

(У редакції Закону України від 15.03.2006 р. N 3538-IV)

Стаття 370. Видача дубліката виконавчого листа або судового наказу

1. Замість втраченого оригіналу виконавчого листа або судового наказу суд, який видав виконавчий лист або судовий наказ, має право за заявою стягувача або поданням державного виконавця видати його дублікат. Суд, який видав виконавчий лист про стягнення аліментів, має право за

поданням державного виконавця у разі встановлення кількох місць роботи чи отримання доходів боржника видати дублікат виконавчого листа.

2. Заява про видачу дубліката розглядається в судовому засіданні з викликом сторін і заінтересованих осіб. Їхня неявка не є перешкодою для вирішення питання про видачу дубліката.

3. За видачу дубліката виконавчого листа або судового наказу стягувачу справляється плата в розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України.

(Із доповненнями, внесеними згідно із
Законом України від
04.11.2010 р. N 2677-VI)

Стаття 371. Поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання

1. Стягувачам, які пропустили строк для пред'явлення виконавчого документа до виконання з причин, визнаних судом поважними, пропущений строк може бути поновлено.

2. Заява про поновлення

пропущеного строку подається до суду, який видав виконавчий лист, або до суду за місцем виконання і розглядається в судовому засіданні з повідомленням сторін, які беруть участь у справі. Їхня неявка не є перешкодою для вирішення питання про поновлення пропущеного строку. Суд розглядає таку заяву в десятиденний строк.

Стаття 372. Мирова угода в процесі виконання

1. Мирова угода, укладена між сторонами, або відмова стягувача від примусового виконання в процесі виконання рішення подається в письмовій формі державному виконавцеві, який не пізніше триденного строку передає її до суду за місцем виконання рішення для визнання.

2. Суд має право перевірити і

не визнати мирову угоду або не прийняти відмови стягувача від примусового виконання, якщо це суперечить закону або порушує права чи свободи інших осіб.

3. За результатами розгляду мирової угоди або відмови від примусового виконання суд постановляє ухвалу відповідно до положень цього Кодексу.

Стаття 373. Відстрочка і

розстрочка виконання, зміна чи встановлення способу і порядку виконання

1. За наявності обставин, що утруднюють виконання рішення (хвороба боржника або членів його сім'ї, відсутність присудженого майна в натурі, стихійне лихо тощо), за заявою державного виконавця або за заявою сторони суд, який видав виконавчий документ, у десятиденний строк розглядає

питання про відстрочку або розстрочку виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання рішення в судовому засіданні з викликом сторін і у виняткових випадках може відстрочити або розстрочити виконання, змінити чи встановити спосіб і порядок виконання рішення.

Стаття 374. Вирішення питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого або лікувального закладу

1. Питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого або лікувального закладу вирішується судом за поданням державного виконавця.

2. Суд у десятиденний строк розглядає це питання в судовому засіданні з викликом сторін та за обов'язковою участю представників органів

опіки та піклування. Неявка сторін не є перешкодою для вирішення питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого або лікувального закладу.

Стаття 375. Вирішення питання про оголошення розшуку боржника або дитини

1. Розшук боржника або дитини оголошується за місцем виконання рішення або за

останнім відомим місцем проживання (перебування) боржника або дитини чи місцезнаходженням їхнього майна, або за місцем проживання (перебування) стягувача.

2. Суд має право витребувати від державного виконавця всі необхідні документи для вирішення питання про оголошення розшуку.

3. Суд розглядає подання державного виконавця протягом десяти днів.

Стаття 376. Вирішення питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння особи

1. Питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння боржника -

фізичної особи або особи, у
якої знаходиться майно
боржника чи майно та кошти,
належні боржникові від інших
осіб, або дитина, щодо якої є
виконавчий документ про її
відібрання, при виконанні
судових рішень та рішень інших
органів (посадових осіб)
вирішується судом за
місцезнаходженням житла чи
іншого володіння особи за
поданням державного
виконавця.

2. Суд негайно розглядає подання, зазначене в частині першій цієї статті, без виклику чи повідомлення сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного виконавця.

(Із змінами, внесеними згідно із Законом України від 15.03.2006 р. N 3538-IV)

Стаття 377. Вирішення питання про звернення стягнення на грошові

КОШТИ, ЩО ЗНАХОДЯТЬСЯ НА РАХУНКАХ

1. Питання про звернення стягнення на належні боржнику від інших осіб грошові кошти, що знаходяться на рахунках цих осіб в установах банків та інших фінансових установах, при виконанні судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб), вирішуються судом за поданням державного виконавця, погодженим з

начальником відділу державної виконавчої служби.

2. Суд негайно розглядає подання державного виконавця без виклику чи повідомлення сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного виконавця.

(Із змінами, внесеними згідно із Законом України від

04.11.2010 р. N 2677-VI)

Стаття 377¹. Вирішення питання про тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України

1. Питання про тимчасове
обмеження боржника -
фізичної особи або керівника
боржника - юридичної особи
у праві виїзду за межі
України при виконанні
судових рішень та рішень

інших органів (посадових осіб) вирішується судом за місцезнаходженням органу державної виконавчої служби за поданням державного виконавця, погодженим з начальником відділу державної виконавчої служби.

2. Суд негайно розглядає подання, зазначене в частині першій цієї статті, без

виклику чи повідомлення сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного виконавця.

(Доповнено статтею 377¹ згідно із Законом України від 04.11.2010 р. N 2677-VI)

Стаття 378. Заміна сторони виконавчого

провадження

1. У разі вибуття однієї із сторін виконавчого провадження за поданням державного виконавця або за заявою сторони суд замінює сторону виконавчого провадження її правонаступником.

2. Суд у десятиденний строк

розглядає це питання у судовому засіданні з повідомленням сторін та заінтересованих осіб. Неявка сторін та інших осіб не є перешкодою для вирішення питання про заміну сторони виконавчого провадження.

Стаття 379. Визначення частки майна боржника у майні, яким він володіє спільно з іншими особами

1. Питання про визначення частки майна боржника у майні, яким він володіє спільно з іншими особами, вирішується судом за поданням державного виконавця.

2. Суд у десятиденний строк розглядає це питання у судовому засіданні з повідомленням сторін та заінтересованих осіб. Неявка

сторін та інших осіб не є перешкодою для вирішення питання про визначення частки майна боржника у майні, яким він володіє спільно з іншими особами.

Стаття 380. Порядок вирішення питання про поворот виконання

1. Питання про поворот виконання вирішує суд апеляційної чи касаційної

інстанції, якщо, скасувавши рішення, він закриває провадження у справі, залишає позов без розгляду, відмовляє в позові повністю або задовольняє позовні вимоги в меншому розмірі.

2. Якщо рішення після його виконання скасовано і справу повернено на новий розгляд, а при новому розгляді справи в позові відмовлено або

ПОЗОВНІ ВИМОГИ ЗАДОВОЛЕНО В
МЕНШОМУ РОЗМІРІ, АБО
ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ
ЗАКРИТО ЧИ ЗАЯВУ ЗАЛИШЕНО
БЕЗ РОЗГЛЯДУ, СУД, УХВАЛЮЮЧИ
РІШЕННЯ, ПОВИНЕН
ЗОБОВ'ЯЗАТИ ПОЗИВАЧА
ПОВЕРНУТИ ВІДПОВІДАЧЕВІ
БЕЗПІДСТАВНО СТЯГНЕНЕ З
НЬОГО ЗА СКАСОВАНИМ
РІШЕННЯМ.

3. У разі неможливості

повернути майно в рішенні
або ухвалі суду
передбачається
відшкодування вартості цього
майна в розмірі грошових
коштів, одержаних від його
реалізації.

4. За судовим рішенням про
поворот виконання видається
виконавчий лист у порядку,
встановленому цим
Кодексом.

(Із доповненнями, внесеними
згідно із
Законом України від
17.11.2009 р. N 1720-VI)

Стаття 381. Строк подання заяв про поворот виконання

1. Якщо питання про поворот
виконання рішення не було
вирішено судом при новому

розгляді справи або судом апеляційної чи касаційної інстанції, заява відповідача про повернення стягненого з нього за скасуванням рішенням майна розглядається судом, у якому перебуває справа. Заяву про поворот виконання можна подати у межах позовної давності.

2. За подання заяви про

поворот виконання судовий збір не сплачується.

3. Суд розглядає заяву про поворот виконання в судовому засіданні з повідомленням сторін і постановляє ухвалу.

Стаття 382. Особливості повороту виконання в окремих категоріях справ

1. У разі скасування у зв'язку з нововиявленими обставинами рішень у справах про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, поворот виконання допускається, якщо скасоване рішення було обґрунтоване на повідомлених позивачем неправдивих відомостях або поданих ним підроблених документах.

2. У справах про стягнення аліментів, а також у справах про стягнення заробітної плати чи інших виплат, що випливають з трудових правовідносин, поворот виконання не допускається незалежно від того, у якому порядку ухвалено рішення, за винятком випадків, коли рішення було обґрунтоване на підроблених документах або на завідомо неправдивих

відомостях позивача.

Розділ VII. СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Стаття 383. Право на звернення із скаргою до суду

1. Сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що

рішенням, дією або
бездіяльністю державного
виконавця чи іншої посадової
особи державної виконавчої
служби під час виконання
судового рішення, ухваленого
відповідно до цього Кодексу,
порушено їх права чи
свободи.

(Із змінами, внесеними згідно
із
Законом України від

04.11.2010 р. N 2677-VI)

Стаття 384. Подання скарги

1. Скаргу може бути подано до суду безпосередньо або після оскарження рішення, дії або бездіяльності державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби до начальника відповідного відділу

державної виконавчої
служби.

2. Скарга подається до суду,
який видав виконавчий
документ.

3. Про подання скарги суд
повідомляє відповідний відділ
державної виконавчої
служби не пізніше наступного

дня після прийняття її судом.

Стаття 385. Строки для звернення із скаргою

1. Скаргу може бути подано до суду:

у десятиденний строк з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав чи свобод;

у триденний строк з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав чи свобод, у разі оскарження постанови про відкладення провадження виконавчих дій.

2. Пропущений з поважних причин строк для подання скарги може бути поновлено

судом.

Стаття 386. Розгляд скарги

1. Скарга розглядається у десятиденний строк у судовому засіданні за участю заявника і державного виконавця або іншої посадової особи державної виконавчої служби, рішення, дія чи бездіяльність якої оскаржуються.

2. Якщо заявник, державний виконавець або інша посадова особа державної виконавчої служби не можуть з'явитися до суду з поважних причин, справу може бути розглянуто за участю їх представників.

3. Якщо суд встановить, що особа, рішення, дія чи

бездіяльність якої
оскаржуються, не працює на
попередній посаді, він
залучає до участі в справі
посадову особу, до
компетенції якої належить
вирішення питання про
усунення порушення прав чи
свобод заявника.

Стаття 387. Судове рішення за скаргою

1. За результатами розгляду

скарги суд постановляє
ухвалу.

2. У разі встановлення
обґрунтованості скарги суд
визнає оскаржувані рішення,
дії чи бездіяльність
неправомірними і зобов'язує
державного виконавця або
іншу посадову особу
державної виконавчої
служби задовольнити вимогу
заявника та усунути

порушення або іншим шляхом поновлює його порушені права чи свободи.

3. Якщо оскаржувані рішення, дії чи бездіяльність були прийняті або вчинені відповідно до закону, в межах повноважень державного виконавця або іншої посадової особи державної виконавчої служби і права чи свободи

заявника не було порушено, суд постановляє ухвалу про відмову в задоволенні скарги.

Стаття 388. Розподіл витрат, пов'язаних з розглядом скарги

1. Судові витрати, пов'язані з розглядом скарги, покладаються судом на заявника, якщо було постановлено рішення про

відмову в задоволенні його скарги, або на відділ державної виконавчої служби, якщо було постановлено ухвалу про задоволення скарги заявника.

Стаття 389. Виконання ухвали суду

1. Про виконання ухвали відповідний орган державної виконавчої служби

повідомляє суд і заявника не пізніше ніж у місячний строк з дня одержання ухвали суду.

Розділ VII¹

ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ ТРЕТЕЙСЬКИХ СУДІВ ТА ПРО ВИДАЧУ ВИКОНАВЧИХ ЛИСТІВ НА ПРИМУСОВЕ ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ТРЕТЕЙСЬКИХ СУДІВ

(Доповнено розділом VII¹
згідно із
Законом України від
03.02.2011 р. N 2979-VI)

Глава 1
ПРОВАДЖЕННЯ У
СПРАВАХ ПРО
ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ
ТРЕТЕЙСЬКИХ СУДІВ
Стаття 389¹.
Оскарження рішення

третейського суду

1. Сторони, треті особи, а також особи, які не брали участі у справі, у разі якщо третейський суд вирішив питання про їх права і обов'язки, мають право звернутися до суду із заявою про скасування рішення третейського суду.

2. Заява про скасування рішення третейського суду подається до суду за місцем розгляду справи третейським судом сторонами, третіми особами протягом трьох місяців з дня прийняття рішення третейським судом, а особами, які не брали участі у справі, у

разі якщо третейський суд
вирішив питання про їх
права і обов'язки, -
протягом трьох місяців з
дня, коли вони дізналися
або повинні були
дізнатися про прийняття
рішення третейським
судом.

3. Заява, подана після

закінчення строку,
встановленого частиною
другою цієї статті,
залишається без розгляду,
якщо суд за заявою особи,
яка її подала, не знайде
підстав для поновлення
строку, про що
постановляється ухвала.

4. Суд постановляє ухвалу

про відмову у відкритті провадження у справі з підстав, передбачених пунктами 1, 3 і 5 частини другої статті 122 цього Кодексу, а також у разі якщо рішення третейського суду оскаржено з підстав, не передбачених законом.

5. Рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо місце арбітражу знаходиться на території України, може бути оспорено сторонами до суду відповідно до міжнародного договору України та/або Закону України "Про міжнародний комерційний арбітраж".

Стаття 389². Форма і

зміст заяви про скасування рішення третейського суду

1. Заява про скасування рішення третейського суду подається у письмовій формі і підписується особою, яка його оскаржує, чи її представником.

2. У заяві мають бути зазначені:

1) найменування суду, до якого подається заява;

2) ім'я (найменування)

особи, яка подає заяву, а також ім'я (найменування) її представника, якщо заява подається представником, їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження;

3) ім'я (найменування)

учасників третейського розгляду, їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження;

4) найменування та склад третейського суду, який прийняв рішення;

5) відомості про рішення третейського суду, яке оскаржується, а саме: номер справи, дата і місце прийняття рішення, предмет спору, зміст резолютивної частини рішення;

6) дата отримання особою, яка звертається

із заявою, рішення
третейського суду, яке
оскаржується;

7) підстава для
оскарження і скасування
рішення третейського
суду;

8) зміст вимоги особи,
яка подає заяву;

9) перелік документів та
інших матеріалів, що
додаються до заяви.

У заяві можуть бути
зазначені й інші

ВІДОМОСТІ, ЯКЩО ВОНИ
МАЮТЬ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ
РОЗГЛЯДУ ЦІЄЇ ЗАЯВИ
(НОМЕРИ ЗАСОБІВ ЗВ'ЯЗКУ,
ФАКСІВ, АДРЕСА
ЕЛЕКТРОННОЇ ПОШТИ СТОРІН
ТА ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ
ТОЩО).

3. До заяви про
скасування рішення

третейського суду
додаються:

1) оригінал рішення
третейського суду або
належним чином
завірена його копія.
Копія рішення постійно
діючого третейського
суду завіряється головою
постійно діючого

третейського суду, а
копія рішення
третейського суду для
вирішення конкретного
спору має бути
нотаріально завірена;

2) оригінал третейської
угоди або належним
чином завірена її копія;

3) документи, які подані на обґрунтування підстав для скасування рішення третейського суду;

4) документи, що підтверджують сплату судового збору та оплати витрат на

інформаційно-технічне
забезпечення розгляду
справи;

5) довіреність або інший
документ, що посвідчує
повноваження
представника;

6) копії заяви про скасування рішення третейського суду та доданих до неї документів відповідно до кількості учасників судового розгляду.

4. Заява про скасування рішення третейського суду, подана без

додержання вимог, визначених у цій статті, а також у разі несплати суми судового збору чи неоплати витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи повертається особі, яка її подала, чи залишається без руху в порядку, встановленому статтею 121 цього Кодексу.

Стаття 389³.

Підготовка справи до розгляду

1. Суд до початку розгляду справи за клопотанням будь-кого з учасників судового розгляду може витребувати матеріали справи третейського

розгляду, рішення в якій оскаржується, а також докази у порядку, встановленому цим Кодексом. Справа направляється до суду протягом п'яти днів з дня надходження такої вимоги.

Стаття 389⁴. Судовий розгляд справи

1. Справа про оскарження рішення третейського суду розглядається суддею одноособово протягом одного місяця з дня надходження до суду заяви про скасування рішення третейського суду.

2. Про час і місце розгляду справи повідомляються особи, які беруть участь у справі. Неявка осіб, належним чином повідомлених про час і місце розгляду справи, не перешкоджає розгляду

справи.

3. При розгляді справи в судовому засіданні суд встановлює наявність або відсутність підстав для скасування рішення третейського суду.

4. Суд не обмежений доводами заяви про скасування рішення третейського суду, якщо під час розгляду справи буде встановлено підстави для скасування рішення третейського суду, визначені

статтею 389⁵ цього Кодексу.

5. Справа розглядається судом за правилами, встановленими для розгляду справи судом першої інстанції, з особливостями,

**встановленими цією
главою.**

**6. За наслідками
розгляду заяви про
скасування рішення
третейського суду суд
має право:**

1) постановити ухвалу про відмову у задоволенні заяви і залишення рішення третейського суду без змін;

2) постановити ухвалу про повне або часткове скасування

рішення третейського суду.

7. Ухвала суду про скасування рішення третейського суду або про відмову в його скасуванні може бути оскаржена у порядку, визначеному цим

Кодексом для
оскарження рішення
суду першої інстанції.

8. Після розгляду
судом заяви про
скасування рішення
третейського суду
справа підлягає
поверненню до

третейського суду,
якщо суд витребував
справу з третейського
суду.

Стаття 389⁵.
Підстави для
скасування рішення
третейського суду

1. Рішення
третейського суду
може бути скасовано
лише у випадках,
передбачених цією
статтею.

2. Рішення
третейського суду

може бути скасовано
у разі якщо:

1) справа, в якій
прийнято рішення
третейського суду, не
підвідомча
третейському суду
відповідно до закону;

2) рішення третейського суду прийнято у спорі, не передбаченому третейською угодою, або цим рішенням вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди.

Якщо рішенням третейського суду вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди, то скасовано може бути лише ту частину рішення, що стосується питань, які виходять за межі третейської угоди;

3) третейську угоду
визнано судом
недійсною;

4) склад третейського
суду, яким прийнято
рішення, не відповідав

ВИМОГАМ закону;

**5) третейський суд
вирішив питання про
права і обов'язки осіб,
які не брали участі у
справі.**

3. Скасування судом рішення третейського суду не позбавляє сторони права повторно звернутися до третейського суду, крім випадків, передбачених законом.

4. Рішення міжнародного комерційного арбітражу може бути скасовано судом лише з підстав, передбачених міжнародним договором України та/або Законом України "Про

міжнародний
комерційний
арбітраж".

Стаття 389⁶.
Ухвала суду у
справі про
оскарження
рішення
третейського суду

1. За наслідками розгляду справи про оскарження рішення третейського суду суд постановляє ухвалу за правилами, встановленими цим Кодексом для ухвалення рішення.

2. В ухвалі суду
мають бути також
зазначені:

1) відомості про
рішення
третейського суду,
що оскаржується,
місце його

прийняття;

2) найменування і
склад третейського
суду, що прийняв
рішення, яке
оскаржується;

3) ім'я
(найменування)
сторін третейського
спору;

4) вказівка про
скасування рішення
третейського суду
повністю або

**частково чи про
відмову в
задоволенні вимог
заявника повністю
або частково.**

Глава 2 ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ВИДАЧУ

**ВИКОНАВЧИХ
ЛИСТІВ НА
ПРИМУСОВЕ
ВИКОНАННЯ
РІШЕНЬ
ТРЕТЕЙСЬКИХ
СУДІВ**

Стаття 389⁷.

**Видача
виконавчого листа**

на примусове виконання рішення третейського суду

**1. Питання видачі
виконавчого листа
на примусове
виконання рішення
третейського суду**

розглядається
судом за заявою
особи, на користь
якої прийнято
рішення
третейського суду.

2. Заява про видачу

ВИКОНАВЧОГО ЛИСТА
ПРО ПРИМУСОВЕ
ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ
ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ
ПОДАЄТЬСЯ ДО СУДУ
ЗА МІСЦЕМ
ПРОВЕДЕННЯ
ТРЕТЕЙСЬКОГО
РОЗГЛЯДУ ПРОТЯГОМ
ТРЬОХ РОКІВ З ДНЯ

прийняття рішення
третейським судом.

3. Заява, подана
після закінчення
строку,
встановленого
частиною другою

цієї статті,
залишається без
розгляду, якщо суд
за заявою особи,
яка її подала, не
знайде підстав для
поновлення строку,
про що
постановляється
ухвала.

4. Надання дозволу
на примусове
виконання рішення
міжнародного
комерційного
арбітражу, якщо
місце арбітражу
знаходиться на

території України,
здійснюється у
порядку,
передбаченому
статтями 391 - 398
цього Кодексу.

Стаття 389⁸.
Форма і зміст
заяви про видачу

ВИКОНАВЧОГО ЛИСТА НА ПРИМУСОВЕ ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

1. Заява про видачу виконавчого

листа на примусове
виконання рішення
третейського суду
подається у
письмовій формі і
має бути підписана
особою, на користь
якої прийнято
рішення
третейського суду,

чи її
представником.

2. У заяві про
видачу виконавчого
листа на примусове
виконання рішення
третейського суду

мають бути
зазначені:

1) найменування
суду, до якого
подається заява;

2) найменування і склад третейського суду, який прийняв рішення, за яким має бути виданий виконавчий лист;

3) ім'я

(найменування)
учасників
третейського
розгляду, їх місце
проживання
(перебування) чи
місцезнаходження;

4) дата і місце
прийняття рішення
третейським судом;

5) дата отримання
рішення
третейського суду
особою, яка

звернулася із
заявою;

б) вимога заявника
про видачу
ВИКОНАВЧОГО ЛИСТА
на примусове
виконання рішення

третейського суду.

У заяві можуть
бути зазначені й
інші відомості, якщо
вони мають
значення для
розгляду цієї заяви

(номери засобів зв'язку, факсів, адреса електронної пошти сторін та третейського суду тощо).

3. До заяви про
видачу виконавчого
листа на примусове
виконання рішення
третейського суду
додаються:

1) оригінал

рішення
третейського суду
або належним
чином завірена
його копія. Копія
рішення постійно
діючого
третейського суду
завіряється
головою постійно

діючого
третейського суду,
а копія рішення
третейського суду
для вирішення
конкретного спору
має бути
нотаріально
завірена;

2) оригінал
третейської угоди
або належним
чином завірена її
копія;

3) документи, що підтверджують сплату судового збору та оплати витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи;

4) копія заяви про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду відповідно до кількості учасників судового розгляду;

5) довіреність або
інший документ, що
підтверджує
повноваження
особи на
підписання заяви.

4. Заява про

видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду, подана без додержання вимог, визначених у цій статті, а також у разі несплати суми судового збору чи

неоплати витрат на
інформаційно-техні
чне забезпечення
розгляду справи
повертається особі,
яка її подала, чи
залишається без
руху в порядку,
встановленому
статтею 121 цього

Кодексу.

Стаття 389⁹.

**Порядок
розгляду заяви
про видачу
виконавчого
листа на
примусове**

ВИКОНАННЯ рішення третейського суду

1. Заява про видачу виконавчого листа

на примусове
виконання рішення
третейського суду
розглядається
суддею
одноособово
протягом
п'ятнадцяти днів з
дня її

надходження до
суду в судовому
засіданні з
викликом сторін.
Неявка сторін чи
однієї із сторін,
належним чином
повідомлених про
час і місце

розгляду справи,
не перешкоджає
судовому розгляду
заяви.

2. При розгляді
заяви про видачу

ВИКОНАВЧОГО ЛИСТА
НА ПРИМУСОВЕ
ВИКОНАННЯ
РІШЕННЯ
ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ
ЗА КЛОПОТАННЯМ
ОДНІЄЇ ІЗ СТОРІН СУД
ВИТРЕБОВУЄ
СПРАВУ З ПОСТІЙНО

діючого
третейського суду,
в якому вона
зберігається.
Справа має бути
направлена до
суду протягом
п'яти днів від дня
надходження

вимоги. У такому
разі строк
розгляду заяви
про видачу
виконавчого листа
на примусове
виконання рішення
третейського суду
продовжується до

ОДНОГО МІСЯЦЯ З
ДНЯ ЇЇ
НАДХОДЖЕННЯ ДО
СУДУ.

3. При розгляді
справи в судовому

засіданні суд
встановлює
наявність чи
відсутність підстав
для відмови у
видачі
виконавчого листа
на примусове
виконання рішення

третейського суду,
передбачених
статтею 389¹⁰
цього Кодексу.

4. Якщо до суду
надійшла заява

про видачу
виконавчого листа
на примусове
виконання рішення
третейського суду,
а в його
провадженні чи в
провадженні
іншого суду є

заява про
оскарження і
скасування цього
рішення
третейського суду,
суд на підставі
пункту 4 частини
першої статті 201
цього Кодексу

зупиняє
провадження по
заяві про видачу
виконавчого листа
до набрання
законної сили
ухвалою суду,
якою відмовлено в
задоволенні заяви

про скасування
оскарженого
рішення
третейського суду.

Стаття 389¹⁰.
Підстави для
відмови у видачі
ВИКОНАВЧОГО

листа на примусове виконання рішення третейського суду

1. Суд відмовляє у

видачі
виконавчого
листа на
примусове
виконання
рішення
третейського
суду, якщо:

1) на день
ухвалення
рішення за заявою
про видачу
ВИКОНАВЧОГО
листа рішення
третейського суду

скасовано судом;

2) справа, у якій
прийнято рішення
третейського
суду, не
підвідомча

третейському
суду відповідно до
закону;

3) пропущено
встановлений
строк для

**звернення за
видачею
виконавчого
листа, а причини
його пропуску не
визнані судом
поважними;**

4) рішення третейського суду прийнято у спорі, не передбаченому третейською угодою, або цим рішенням вирішені питання, які виходять за межі

третейської
угоди. Якщо
рішенням
третейського суду
вирішені питання,
які виходять за
межі третейської
угоди, то
скасовано може

бути лише ту
частину рішення,
що стосується
питань, які
виходять за межі
третейської
угоди;

5) третейська
угода визнана
недійсною;

6) склад
третейського
суду, ЯКИМ

прийнято рішення,
не відповідав
вимогам закону;

7) рішення
третейського суду
містить способи

захисту прав та
охоронюваних
інтересів, не
передбачені
законом;

8) постійно діючий

третейський суд
не надав на
вимогу суду
відповідну справу;

9) третейський
суд вирішив

питання про
права і обов'язки
осіб, які не брали
участі у справі.

Стаття 389¹¹.
Ухвала суду про
видачу
ВИКОНАВЧОГО

**листа на
примусове
виконання
рішення
третейського
суду або про
відмову у його
видачі**

1. За
результатами
розгляду заяви
про видачу
виконавчого
листа на
примусове
виконання
рішення

третейського
суду суд
постановляє
ухвалу про
видачу
виконавчого
листа або про
відмову у видачі
виконавчого

листа на
примусове
виконання
рішення
третейського
суду за
правилами,
встановленими
цим Кодексом

для ухвалення
рішення.

2. В ухвалі суду
мають бути
також зазначені:

1) найменування і
склад
третейського
суду, який
прийняв рішення;

2) ім'я
(найменування)
сторін
третейського
спору;

3) дані про

рішення
третейського
суду, за яким
заявник просить
видати
виконавчий лист;

4) вказівка про
видачу
виконавчого
листа або про
відмову у його
видачі.

**3. Ухвала суду
про відмову у
видачі
ВИКОНАВЧОГО
листа може бути
оскаржена
сторонами в
апеляційному
порядку протягом**

п'ятнадцяти днів
з дня її
постановлення
судом.

4. Після
набрання

законної сили
ухвалою про
відмову у видачі
виконавчого
листа спір між
сторонами може
бути вирішений
судом у
загальному

порядку.

**5. Ухвала суду
про відмову у
видачі
ВИКОНАВЧОГО
ЛИСТА, ЯКЩО ВОНА**

не була
оскаржена в
апеляційному
порядку, набирає
законної сили
після закінчення
строку на
апеляційне
оскарження.

У разі подання
апеляційної
скарги ухвала
суду набирає
законної сили
після розгляду
справи судом

апеляційної
інстанції.

6. Ухвала про
видачу
ВИКОНАВЧОГО
листа

направляється
сторонам
протягом п'яти
днів з дня її
постановлення.

7. Сторона, на

КОРИСТЬ ЯКОЇ
ВИДАНИЙ
ВИКОНАВЧИЙ ЛИСТ,
ОДЕРЖУЄ ЙОГО
БЕЗПОСЕРЕДНЬО У
СУДІ.

8. Після розгляду судом заяви про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського

суду справа
підлягає
поверненню до
постійно діючого
третейського
суду.

Розділ VIII. ПРО

ВИЗНАННЯ ТА ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ІНОЗЕМНИХ СУДІВ В УКРАЇНІ

Глава 1.

ВИЗНАННЯ ТА

**ЗВЕРНЕННЯ
ДО
ВИКОНАННЯ
РІШЕННЯ
ІНОЗЕМНОГО
СУДУ, ЩО
ПІДЛЯГАЄ
ПРИМУСОВОМ**

У ВИКОНАННЮ

Стаття 390.

**УМОВИ ВИЗНАННЯ
ТА ВИКОНАННЯ
РІШЕННЯ**

іноземного суду, що підлягає примусовому виконанню

1. Рішення іноземного суду

(суду іноземної
держави; інших
компетентних
органів іноземних
держав, до
компетенції яких
належить
розгляд
цивільних чи

господарських
справ; іноземних
чи міжнародних
арбітражів)
визнаються та
виконуються в
Україні, якщо їх
визнання та
виконання

передбачено
міжнародним
договором, згода
на обов'язковість
якого надана
Верховною
Радою України,
або за принципом
взаємності.

2. У разі якщо
визнання та
виконання
рішення
іноземного суду
залежить від
принципу

взаємності,
вважається, що
він існує, оскільки
не доведено
інше.

(У редакції

Закону України від 21.01.2010 р. N 1837-VI)

Стаття 391. Строки пред'явлення рішення іноземного суду

до примусового виконання

**1. Рішення
іноземного суду
може бути
пред'явлено до
примусового**

**виконання в
Україні протягом
трьох років з дня
набрання ним
законної сили, за
винятком рішення
про стягнення
періодичних
платежів, яке**

може бути
пред'явлено до
примусового
виконання
протягом усього
строку
проведення
стягнення з
погашенням

заборгованості за
останні три роки.

Стаття 392.
Суди, що
розглядають
справи про
надання
дозволу на

примусове виконання рішення іноземного суду

1. Питання про надання дозволу на примусове

ВИКОНАННЯ
рішення
іноземного суду
розглядається
судом за місцем
проживання
(перебування)
або
місцезнаходженн

ям боржника.

2. Якщо боржник
не має місця
проживання
(перебування)
або

місцезнаходженн
я на території
України або його
місце
проживання
(перебування)
або
місцезнаходженн
я невідоме,

питання про
надання дозволу
на примусове
виконання
рішення
іноземного суду
розглядається
судом за
місцезнаходженн

ям в Україні
майна боржника.

(Із змінами,
внесеними згідно
із
Законом України

від 21.01.2010 р.
N 1837-VI)

**Стаття 393.
Порядок
подання
клопотання про
надання
дозволу на**

примусове виконання рішення іноземного суду

1. Клопотання про надання

дозволу на
примусове
виконання
рішення
іноземного суду
подається до
суду
безпосередньо
стягувачем (його

представником)
або, відповідно
до міжнародного
договору, згода
на обов'язковість
якого надана
Верховною
Радою України,
іншою особою (її

представником).

2. Якщо
міжнародними
договорами,
згода на
обов'язковість

яких надана
Верховною
Радою України,
передбачено
подання
клопотання про
надання дозволу
на примусове
виконання

рішення
іноземного суду
через органи
державної влади
України, суд
приймає до
розгляду
клопотання, що
надійшло через

орган державної
влади України.

(Із змінами,
внесеними згідно
із
Законом України

від 21.01.2010 р.
N 1837-VI)

**Стаття 394.
Вимоги до
клопотання про
надання
дозволу на
примусове**

ВИКОНАННЯ рішення іноземного суду

1. Клопотання про надання дозволу на примусове

**ВИКОНАННЯ
рішення
іноземного суду
подається у
письмовій формі і
повинно містити:**

1) ім'я
(найменування)
особи, що подає
клопотання,
зазначення її
місця
проживання
(перебування)
або

місцезнаходженн
я;

2) ім'я
(найменування)
боржника,
зазначення його

місця
проживання
(перебування),
його
місцезнаходженн
я чи
місцезнаходженн
я його майна в
Україні;

3) МОТИВИ ПОДАННЯ КЛОПОТАННЯ.

2. До клопотання

про надання
дозволу на
примусове
виконання
рішення
іноземного суду
додаються
документи,
передбачені

міжнародними
договорами,
згода на
обов'язковість
яких надана
Верховною
Радою України.

3. Якщо
міжнародними
договорами,
згода на
обов'язковість
яких надана
Верховною
Радою України,
не визначено

перелік
документів, що
мають
додаватися до
клопотання, або
за відсутності
такого договору,
до клопотання
додаються такі

ДОКУМЕНТИ:

1) засвідчена в
установленому
порядку копія
рішення
іноземного суду,

про примусове
виконання якого
подається
клопотання;

2) офіційний
документ про те,

що рішення
іноземного суду
набрало законної
сили (якщо це не
зазначено в
самому рішенні);

3) документ,
який засвідчує,
що сторона,
стосовно якої
постановлено
рішення
іноземного суду і
яка не брала
участі в судовому

процесі, була
належним чином
повідомлена про
час і місце
розгляду справи;

4) документ, що

визначає, в якій частині чи з якого часу рішення іноземного суду підлягає виконанню (якщо воно вже виконувалося раніше);

5) документ, що
посвідчує
повноваження
представника
(якщо клопотання
подається

представником);

б) засвідчений
відповідно до
законодавства
переклад
перелічених

документів
українською
мовою або
мовою,
передбаченою
міжнародними
договорами
України.

4. Суд,
встановивши, що
клопотання і
документи, що
додаються до
нього, не
оформлено

ВІДПОВІДНО ДО
ВИМОГ,
передбачених
цією главою, або
до клопотання не
додано всі
перелічені
документи,
залишає його без

розгляду та повертає клопотання разом з документами, що додано до нього, особі, що його подала.

(Із змінами,
внесеними згідно
із
Законом України
від 21.01.2010 р.
N 1837-VI)

Стаття 395. Розгляд клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення

іноземного суду

1. Про
надходження
клопотання про
надання дозволу
на примусове
виконання

рішення
іноземного суду
суд у п'ятиденний
строк письмово
повідомляє
боржника і
пропонує йому у
місячний строк
подати можливі

заперечення
проти цього
клопотання.

2. Після подання
боржником
заперечень у

письмовій формі
або у разі його
відмови від
подання
заперечень, а так
само коли у
місячний строк з
часу
повідомлення

боржника про
одержане судом
клопотання
заперечення не
подано, суддя
постановляє
ухвалу, в якій
визначає час і
місце судового

розгляду
клопотання, про
що сторони
повідомляються
письмово не
пізніше ніж за
десять днів до
його розгляду.

3. За заявою
будь-якої із
сторін і за
наявністю
поважних причин
суд може
перенести час

розгляду
клопотання, про
що повідомляє
сторони.

4. Розгляд
клопотання про

надання дозволу
на примусове
виконання
рішення
іноземного суду
проводиться
суддею
одноособово у
відкритому

судовому засіданні.

5. Неявка без поважних причин у судовою засідання

будь-якої із
сторін або їх
представників,
СТОСОВНО ЯКИХ
суду відомо про
своєчасне
вручення їм
повістки про
ВИКЛИК до суду,

не є перешкодою
для розгляду
клопотання, якщо
будь-якою з
сторін не було
порушено
питання про
перенесення його
розгляду.

**6. Розглянувши
подані документи
та вислухавши
пояснення сторін,
суд постановляє
ухвалу про
надання дозволу**

на примусове
виконання
рішення
іноземного суду
або про відмову у
задоволенні
клопотання з
цього питання.
Копія ухвали

надсилається
судом сторонам у
триденний строк
3 дня
постановлення
ухвали.

7. Якщо рішення
іноземного суду
вже
виконувалося
раніше, суд
визначає, в якій
частині чи з якого
часу воно
підлягає

ВИКОНАННЮ.

8. Якщо в рішенні іноземного суду суму стягнення зазначено в іноземній валюті,

суд, який
розглядає це
клопотання,
визначає суму в
національній
валюті за курсом
Національного
банку України на
день

ПОСТАНОВЛЕННЯ ухвали.

(Із змінами,
внесеними згідно
із
Законом України

від 21.01.2010 р.
N 1837-VI)

**Стаття 396.
Підстави для
відмови у
задоволенні
клопотання про
надання**

дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду

1. Клопотання про надання

дозволу на
примусове
виконання
рішення
іноземного суду
не
задовольняється
у випадках,
передбачених

міжнародними
договорами,
згода на
обов'язковість
яких надана
Верховною
Радою України.

2. Якщо
міжнародними
договорами,
згода на
обов'язковість
яких надана
Верховною
Радою України,
такі випадки не

передбачено, у
задоволенні
клопотання може
бути відмовлено:

1) якщо рішення
іноземного суду

за
законодавством
держави, на
території якої
воно
постановлено, не
набрало законної
сили;

2) якщо сторона,
стосовно якої
постановлено
рішення
іноземного суду,
була позбавлена
МОЖЛИВОСТІ ВЗЯТИ

участь у
судовому процесі
через те, що їй не
було належним
чином
повідомлено про
розгляд справи;

3) якщо рішення
ухвалене у
справі, розгляд
якої належить
виключно до
компетенції суду
або іншого
уповноваженого
відповідно до

закону органу
України;

4) якщо ухвалене
рішення суду
України у спорі
між тими самими

сторонами, з того ж предмета і на тих же підставах, що набрало законної сили, або якщо у провадженні суду України є справа у спорі між тими

самими
сторонами, з
того ж предмета і
на тих же
підставах до часу
відкриття
провадження у
справі в
іноземному суді;

**5) якщо
пропущено
встановлений
міжнародними
договорами,
згода на
обов'язковість**

яких надана
Верховною
Радою України,
та цим Законом
строк
пред'явлення
рішення
іноземного суду
до примусового

ВИКОНАННЯ В Україні;

б) якщо предмет
спору за
законами України
не підлягає

судовому
розгляду;

7) якщо
виконання
рішення
загрожувало б

інтересам
України;

8) в інших
випадках,
встановлених
законами

України.

**Стаття 397.
Оскарження
ухвали суду**

**1. Ухвала про
надання дозволу**

на примусове
виконання
рішення
іноземного суду
або про відмову у
задоволенні
клопотання з
цього питання
може бути

оскаржена у
порядку і строки,
передбачені цим
Кодексом.

Стаття 398.
Звернення до
примусового
виконання

рішення іноземного суду

1. На підставі
рішення
іноземного суду
та ухвали про
надання дозволу

на його
примусове
виконання, що
набрала законної
сили, суд видає
виконавчий лист,
який
надсилається для
виконання в

порядку,
встановленому
законом.

Глава 2. ВИЗНАННЯ РІШЕННЯ ІНОЗЕМНОГО СУДУ, ЩО НЕ

**ПІДЛЯГАЄ
ПРИМУСОВОМ
У ВИКОНАННЮ
Стаття 399.
Умови визнання
рішення
іноземного
суду, що не**

підлягає примусовому виконанню

**1. Рішення
іноземного суду,
що не підлягає
примусовому**

**ВИКОНАННЮ,
ВИЗНАЄТЬСЯ В
Україні, якщо
ЙОГО ВИЗНАННЯ
передбачено
міжнародними
ДОГОВОРАМИ,
згода на
ОБОВ'ЯЗКОВІСТЬ**

яких надана
Верховною
Радою України,
або за принципом
взаємності.

(Із змінами,

**внесеними згідно
із
Законом України
від 21.01.2010 р.
N 1837-VI)**

**Стаття 400.
Порядок
подання**

**КЛОПОТАННЯ ПРО
ВИЗНАННЯ
РІШЕННЯ
ІНОЗЕМНОГО
СУДУ, ЩО НЕ
ПІДЛЯГАЄ
ПРИМУСОВОМУ
ВИКОНАННЮ**

1. Клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню,

подається
заінтересованою
особою до суду в
порядку,
встановленому
статтями 392 -
394 цього
Кодексу для
подання

клопотання про
надання дозволу
на примусове
виконання
рішення
іноземного суду,
з урахуванням
особливостей,
визначених цією

главою.

2. До клопотання
про визнання
рішення
іноземного суду,
що не підлягає

**примусовому
виконанню,
додаються такі
документи:**

**1) засвідчена в
установленому**

порядку копія
рішення
іноземного суду,
про визнання
якого
порушується
клопотання;

2) офіційний документ про те, що рішення іноземного суду набрало законної сили, якщо це не зазначено в самому рішенні;

3) засвідчений
відповідно до
законодавства
переклад
перелічених
документів
українською

МОВОЮ або
МОВОЮ,
передбаченою
міжнародними
договорами,
згода на
обов'язковість
яких надана
Верховною

Радою України.

(Із змінами,
внесеними згідно
із

Законом України
від 21.01.2010 р.

N 1837-VI)

**Стаття 401.
Розгляд
клопотання про
визнання
рішення
іноземного
суду, що не**

підлягає примусовому виконанню

**1. Про
надходження
клопотання про
визнання рішення**

іноземного суду,
що не підлягає
примусовому
виконанню, суд у
п'ятиденний
строк письмово
повідомляє
заінтересовану
особу і пропонує

їй у місячний
строк подати
можливі
заперечення
проти цього
клопотання.

2. Після подання
заінтересованою
особою
заперечень у
письмовій формі
або у разі її
відмови від
подання
заперечень, а так

само коли у
місячний строк з
часу
повідомлення
заінтересованої
особи про
одержане судом
клопотання
заперечення не

подано, суддя
постановляє
ухвалу, в якій
визначає час і
місце судового
розгляду
клопотання, про
що
заінтересовані

особи
повідомляються
письмово не
пізніше ніж за
десять днів до
його розгляду.

3. За заявою
заінтересованої
особи і за
наявністю
поважних причин
суд може
перенести час
розгляду
клопотання, про

що повідомляє
заінтересовані
особи.

4. Розгляд
клопотання про
визнання рішення

іноземного суду,
що не підлягає
примусовому
виконанню,
проводиться
суддею
одноособово у
відкритому
судовому

засіданні.

5. Неявка без
поважних причин
у судовою
засідання
заінтересованих

осіб або їх
представників,
стосовно яких
суду відомо про
своєчасне
вручення їм
повістки про
виклик до суду,
не є перешкодою

для розгляду клопотання, якщо будь-якою із заінтересованих осіб не було порушено питання про перенесення його розгляду.

6. За наслідками
розгляду
клопотання, а
також
заперечення у
разі його
надходження суд

постановляє
ухвалу про
визнання в
Україні рішення
іноземного суду
та залишення
заперечення без
задоволення або
про відмову у

задоволенні
клопотання про
визнання
рішення
іноземного суду,
що не підлягає
примусовому
виконанню.

**7. У визнанні в
Україні рішення
іноземного суду,
що не підлягає
примусовому
виконанню, може
бути відмовлено з**

підстав,
встановлених
статтею 396
цього Кодексу.

8. Копія ухвали
надсилається

судом
заінтересованим
особам у
триденний строк
з дня
постановлення
ухвали.

9. Ухвала про визнання в Україні рішення іноземного суду або про відмову у задоволенні клопотання про визнання рішення іноземного суду,

що не підлягає примусовому виконанню, може бути оскаржена в порядку і строки, встановлені цим Кодексом.

Розділ ІХ.

ВІДНОВЛЕННЯ ВТРАЧЕНОГО СУДОВОГО ПРОВАДЖЕНН Я

Стаття 402.

Порядок відновлення

втраченого судового провадження

**1. Відновлення
втраченого
повністю або
частково**

судового
провадження в
цивільній справі,
закінченій
ухваленням
рішення або у
якій
провадження
закрито,

проводиться у
порядку,
встановленому
цим Кодексом.

**Стаття 403.
Особи, які
мають право
звертатися до**

суду із заявою про відновлення провадження

1. Втрачене судове провадження у

цивільній справі
може бути
відновлене за
заявою осіб, які
брали участь у
справі, або за
ініціативою суду.

Стаття 404.

Підсудність заяви про відновлення втраченого провадження

1. Заява про відновлення

втраченого
судового
провадження
подається до
суду, який
ухвалив рішення
по суті справи
або постановив
ухвалу про

закриття
провадження у
справі.

**Стаття 405.
Зміст заяви про
відновлення
втраченого
судового**

провадження

1. У заяві
повинно бути
зазначено, про
відновлення
якого саме
провадження

просить заявник,
чи було у справі
ухвалено рішення
по суті справи
або
постановлена
ухвала про
закриття
провадження,

якою саме
особою з числа
осіб, які брали
участь у справі,
був заявник, хто
конкретно і в
якості кого брав
участь у справі,
місце

проживання чи
місцезнаходженн
я цих осіб, що
відомо заявнику
про обставини
втрати
провадження,
про
місцезнаходженн

я копій
документів
провадження або
відомостей щодо
них, поновлення
яких саме
документів
заявник вважає
необхідним, для

якої мети
необхідне їх
поновлення.

2. До заяви про
відновлення
втраченого

провадження
додаються
документи або їх
копії, навіть якщо
вони не
посвідчені в
установленому
порядку, що
збереглися у

заявника або у
справі.

**Стаття 406.
Наслідки
недодержання
вимог до змісту
заяви, відмова у
відкритті**

провадження у справі або залишення заяви без розгляду

**1. Якщо у заяві не
зазначено мету**

відновлення
провадження або
відомості,
необхідні для
його відновлення,
суд постановляє
ухвалу про
залишення заяви
без руху, якою

**встановлює
заявникові строк,
необхідний для
усунення цих
недоліків.**

2. Якщо мета

звернення до
суду, зазначена
заявником, не
пов'язана із
захистом його
прав та інтересів,
суд своєю
ухвалою
відмовляє у

відкритті
провадження у
справі про
відновлення
провадження або
залишає заяву
без розгляду,
якщо
провадження

було відкрито.

3. Судове
провадження,
втрачене до
закінчення
судового

розгляду, не
підлягає
відновленню у
встановленому
цим розділом
порядку. Заявник
у цьому разі
може пред'явити
новий позов. В

ухвалі суду про
відкриття
провадження у
новій справі у
зв'язку з
втратою
незакінченого
провадження про
цю обставину

**повинно бути
обов'язково
зазначено.**

Стаття 407.

Розгляд справи

1. При розгляді

справи суд
використовує ту
частину
провадження, що
збереглася,
документи,
видані зі справи
фізичним чи
юридичним

особам до втрати
провадження,
копії цих
документів, інші
довідки, папери,
відомості, що
стосуються
справи,
виконавчого

провадження.

2. Суд може допитати як свідків осіб, які були присутніми під час вчинення

процесуальних
дій, осіб (їх
представників),
які брали участь
у справі, а в
необхідних
випадках - осіб,
які входили до
складу суду, що

розглядав
справу, з якої
втрачено
провадження, а
також осіб, які
виконували
судове рішення.

Стаття 408.

Рішення суду

1. На підставі
зібраних і
перевірених
матеріалів суд
ухвалює рішення
про відновлення

**втраченого
провадження
повністю або в
частині, яку, на
його думку,
необхідно
відновити.**

2. У рішенні суду про відновлення втраченого судового провадження зазначається, на підставі яких конкретно даних, поданих суду і

досліджених у
судовому
засіданні з
участю всіх
учасників
цивільного
процесу з
утраченого
провадження,

суд вважає
установленим
зміст
відновленого
судового рішення,
наводяться
висновки суду
про доведеність
того, які докази

досліджувалися
судом і які
процесуальні дії
вчинялися з
утраченого
провадження.

3. За
недостатності
зібраних
матеріалів для
точного
відновлення
втраченого
судового
провадження суд

ухвалою
закриває розгляд
заяви про
відновлення
провадження і
роз'яснює
особам, які
беруть участь у
справі, право на

повторне
звернення з
такою самою
заявою за
наявністю
необхідних
документів.

4. Строк
зберігання
судового
провадження не
має значення для
вирішення заяви
про його
відновлення, крім
випадку

звернення з
такою заявою
для виконання
рішення, якщо
строк на
пред'явлення
виконавчого
листа для
виконання

**закінчився і
судом не
поновлено.**

**Стаття 409.
Звільнення
заявника від
судових витрат**

1. У справі про
відновлення
втраченого
провадження
заявник
звільняється від
оплати судових
витрат. У разі
подання завідомо

неправдивої
заяви судові
витрати
відшкодовуються
заявником.

Розділ Х.
ПРОВАДЖЕНН
Я У СПРАВАХ

ЗА УЧАСТЮ ІНОЗЕМНИХ ОСІБ

Стаття 410.

**Процесуальні
права та
обов'язки
іноземних осіб**

1. Іноземці, особи
без
громадянства,
іноземні юридичні
особи, іноземні
держави (їх
органи та

посадові особи)
та міжнародні
організації (далі -
іноземні особи)
мають право
звертатися до
судів України для
захисту своїх
прав, свобод чи

інтересів.

2. Іноземні особи
мають
процесуальні
права та
обов'язки нарівні

з фізичними і
юридичними
особами України,
за винятками,
встановленими
Конституцією та
законами
України, а також
міжнародними

договорами,
згода на
обов'язковість
яких надана
Верховною
Радою України.

3. Виключено

(Із змінами,
внесеними згідно
із

Законом України
від 21.01.2010 р.

N 1837-VI)

**Стаття 411.
Виключена.**

(згідно із
Законом України
від 23.06.2005 р.
N 2709-IV)

Стаття 412. Виключена.

(згідно із
Законом України
від 23.06.2005 р.
N 2709-IV)

**Стаття 413.
Виключена.**

(згідно із
Законом України
від 21.01.2010 р.
N 1837-VI)

Стаття 414. Підсудність судам України цивільних справ з іноземним елементом

1. Підсудність

судам України
цивільних справ з
іноземним
елементом
визначається цим
Кодексом,
законом або
міжнародним
договором, згода

на обов'язковість
якого надана
Верховною
Радою України.

(У редакції
Закону України

Від 21.01.2010 р.
N 1837-VI)

**Стаття 415.
Звернення суду
України із
судовим
дорученням про
надання
правової
допомоги до**

**іноземного суду
або іншого
компетентного
органу
іноземної
держави**

1. У разі якщо в

процесі розгляду
справи суду
необхідно
вручити
документи,
отримати докази,
провести окремі
процесуальні дії
на території іншої

держави, суд
України може
звернутися з
ВІДПОВІДНИМ
СУДОВИМ
дорученням до
іноземного суду
або іншого
КОМПЕТЕНТНОГО

органу іноземної
держави (далі -
іноземний суд) у
порядку,
встановленому
цим Кодексом
або міжнародним
договором, згода
на обов'язковість

якого надана
Верховною
Радою України.

2. Доручення
суду України
надсилається у

порядку,
встановленому
цим Кодексом
або міжнародним
договором, згода
на обов'язковість
якого надана
Верховною
Радою України, а

ЯКЩО
міжнародний
договір не
укладено, -
Міністерству
юстиції України,
яке надсилає
доручення
Міністерству

закордонних
справ України
для передачі
дипломатичними
каналами.

(У редакції

Закону України від 21.01.2010 р. N 1837-VI)

Стаття 416. Зміст і форма судового доручення про надання

правової допомоги

**1. Зміст і форма
судового
доручення про
надання правової
допомоги мають**

відповідати
вимогам
міжнародного
договору, згода
на обов'язковість
якого надана
Верховною
Радою України, а
якщо його не

укладено, -
вимогам частин
другої - четвертої
цієї статті.

2. У судовому
дорученні про

надання правової
допомоги
зазначаються:

1) назва суду, що
розглядає
справу;

2) за наявності міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України,

учасниками якого
є Україна і
державна, до якої
звернено
доручення, -
посилання на
його положення;

3) найменування
справи, що
розглядається;

4) прізвище, ім'я,
по батькові та рік
народження

фізичної особи
або
найменування
юридичної особи,
відомості про їх
місце
проживання
(перебування)
або

місцезнаходженн
я, а також інші
дані, необхідні
для виконання
доручення;

5) процесуальне

становище осіб,
щодо яких
необхідно
вчинити
процесуальні дії;

б) чіткий перелік

**процесуальних
дій, що належить
ВЧИНИТИ;**

**7) інші дані, якщо
це передбачено
ВІДПОВІДНИМ**

міжнародним
договором, згода
на обов'язковість
якого надана
Верховною
Радою України,
або цього
вимагає
іноземний суд,

**ЯКИЙ
ВИКОНУВАТИМЕ
ДОРУЧЕННЯ.**

**3. Судове
доручення про
надання правової**

ДОПОМОГИ
оформлюється
українською
мовою. До
судового
доручення
додається
засвідчений
переклад

офіційною
мовою відповідної
держави, якщо
інше не
встановлено
міжнародним
договором, згода
на обов'язковість
якого надана

Верховною Радою України.

4. Судове
доручення про
надання правової
допомоги,

процесуальні та
інші документи,
що до нього
додаються,
засвідчуються
підписом судді,
який складає
доручення, та
скріплюються

гербовою
печаткою.

(Доповнено
статтею 416
згідно із

Законом України

від 21.01.2010 р.
N 1837-VI)

**Стаття 417.
Виконання в
Україні судових
доручень
іноземних судів**

1. Суди України виконують доручення іноземних судів про надання правової допомоги щодо

вручення
викликів до суду
чи інших
документів,
допиту сторін чи
свідків,
проведення
експертизи чи
огляду на місці,

вчинення інших
процесуальних
дій, переданих їм
у порядку,
встановленому
міжнародним
договором, згода
на обов'язковість
якого надана

Верховною
Радою України, а
якщо
міжнародний
договір не
укладено, -
дипломатичними
каналами.

**2. Судове
доручення не
приймається до
виконання, у разі
ЯКЩО ВОНО:**

1) може
призвести до
порушення
суверенітету
України або
створити загрозу
її національній
безпеці;

2) не належить
до юрисдикції
цього суду;

3) суперечить

законам або
міжнародному
договору, згода
на обов'язковість
якого надана
Верховною
Радою України.

3. Виконання
судового
доручення
здійснюється
відповідно до
цього Кодексу.
На прохання
іноземного суду
процесуальні дії

МОЖУТЬ
ВЧИНЯТИСЯ ПІД ЧАС
ВИКОНАННЯ
СУДОВОГО
ДОРУЧЕННЯ ІЗ
ЗАСТОСУВАННЯМ
ПРАВА ІНШОЇ
ДЕРЖАВИ, ЯКЩО
ТАКЕ

застосування не
суперечить
законам України.

4. У разі
надходження від
іноземного суду

прохання щодо
особистої
присутності його
уповноважених
представників чи
учасників
судового
розгляду під час
виконання

судового
доручення суд
України, який
виконує
доручення,
вирішує питання
про надання
згоди щодо такої
участі.

**5. Виконання
судового
доручення
підтверджується
протоколом
судового
засідання, іншими**

документами,
складеними чи
отриманими під
час виконання
доручення, що
засвідчуються
підписом судді та
скріплюються
гербовою

печаткою.

6. У разі якщо
немає
МОЖЛИВОСТІ
ВИКОНАТИ
доручення

іноземного суду,
суд України у
порядку,
встановленому
міжнародним
договором, згода
на обов'язковість
якого надана
Верховною

Радою України,
або якщо
міжнародний
договір не
укладено, -
дипломатичними
каналами,
повертає таке
доручення

іноземному суду
без виконання із
зазначенням
причин та подає
відповідні
документи, що це
підтверджують.

(Доповнено
статтею 417
згідно із
Законом України
від 21.01.2010 р.
N 1837-VI)

Стаття 418.
Виконання

**судового
доручення
іноземного суду
про вручення
виклику до
суду чи інших
документів**

1. Доручення
іноземного суду
про вручення
виклику до суду
чи інших
документів
виконується у
судовому
засіданні або

уповноваженим
працівником суду
за місцем
проживання
(перебування,
місцем роботи)
фізичної особи чи
місцезнаходженн
ям юридичної

особи.

2. Виклик до
суду чи інші
документи, що
підлягають
врученню за

дорученням
іноземного суду,
вручаються
особисто
фізичній особі чи
її представникові
або
представникові
юридичної особи

під розписку.

3. У судовій
повістці, що
направляється з
метою виконання
доручення

іноземного суду
про вручення
документів, крім
відомостей,
зазначених у
статті 75 цього
Кодексу,
додатково
зазначається

інформація про
наслідки відмови
від отримання
документів та
неявки до суду
для отримання
документів згідно
із частинами
п'ятою і шостою

цієї статті.

4. У разі якщо
особа, якій
необхідно
вручити виклик
до суду чи інші

документи за
дорученням
іноземного суду,
перебуває під
вартою або
відбуває такий
вид покарання як
довічне
позбавлення волі,

позбавлення волі
на певний строк,
тримання у
дисциплінарному
батальйоні
військовослужбо
вців, обмеження
волі, арешт, суд
надсилає

документи, що
підлягають
врученню за
дорученням
іноземного суду,
до адміністрації
місця тримання
особи, яка
здійснює їх

вручення під
розписку та
невідкладно
надсилає
розписку і
письмові
пояснення цієї
особи до суду.

**5. У разі відмови
особи отримати
виклик до суду чи
інші документи,
що підлягають
врученню за
дорученням**

іноземного суду,
суддя,
уповноважений
працівник суду
або представник
адміністрації
місця тримання
особи робить
відповідну

позначку на
документах, що
підлягають
врученню. У
такому разі
документи, що
підлягають
врученню за
дорученням

іноземного суду,
вважаються
врученими.

6. У разі
повторної неявки
до суду без

поважних причин
особи, яку
належним чином
повідомлено про
день, час та місце
судового
засідання, у
якому мають
бути вручені

**ВИКЛИК ДО СУДУ ЧИ
ІНШІ ДОКУМЕНТИ ЗА
ДОРУЧЕННЯМ
ІНОЗЕМНОГО СУДУ,
ТАКІ ДОКУМЕНТИ
ВВАЖАЮТЬСЯ
ВРУЧЕНИМИ.**

7. Доручення
іноземного суду
про вручення
виклику до суду
чи інших
документів
вважається
виконаним у
день, коли особа

або її
представник
отримали такі
документи чи
відмовилися від їх
отримання або
якщо така особа
чи її представник,
яких належним

**ЧИНОМ
повідомлено про
день, час та
місце судового
засідання, на
якому має бути
вручено виклик
до суду чи інші
документи, без**

поважних причин
не з'явилися до
суду, - у день
такого судового
засідання.

8. Виконання

доручення
іноземного суду
про вручення
виклику до суду
чи інших
документів
підтверджується
протоколом
судового

засідання, у
якому
зазначаються
заяви чи
повідомлення,
зроблені особами
у зв'язку з
отриманням
документів, а

також
підтвердженням
про повідомлення
особи про
необхідність явки
до суду для
отримання
документів та
іншими

документами,
складеними чи
отриманими під
час виконання
доручення, що
засвідчуються
підписом судді та
скріплюються
гербовою

печаткою.

(Доповнено
статтею 418
згідно із

Законом України
від 21.01.2010 р.

N 1837-VI)

**Стаття 419.
Виконання
судових
доручень
закордонними
дипломатичним
и установами**

України

1. Судове
доручення про
вручення
документів
громадянину
України, який

проживає на
території
іноземної
держави, може
бути виконано
працівниками
дипломатичного
представництва
чи консульської

установи України
у відповідній
державі. Такі
документи особа
отримує
добровільно.
Вручення
документів
здійснюється під

розписку із
зазначенням дня
вручення,
підписується
посадовою
особою та
скріплюється
печаткою
відповідної

закордонної дипломатичної установи України.

2. Доручення суду про

ВИКОНАННЯ ПЕВНИХ
ПРОЦЕСУАЛЬНИХ
ДІЙ СТОСОВНО
ГРОМАДЯНИНА
УКРАЇНИ, ЯКИЙ
ПРОЖИВАЄ НА
ТЕРИТОРІЇ
ІНОЗЕМНОЇ
ДЕРЖАВИ, МОЖЕ

бути виконано
працівниками
дипломатичного
представництва
чи консульської
установи України
у відповідній
державі, якщо це
передбачено

міжнародним
договором, згода
на обов'язковість
якого надана
Верховною
Радою України. У
разі вчинення
певних
процесуальних

дій складається
протокол, що
підписується
особою, стосовно
якої вчинені
процесуальні дії,
та особою, яка
вчинила
процесуальні дії, і

скріплюється
печаткою
відповідної
закордонної
дипломатичної
установи
України. У
протоколі
зазначаються

день, час і місце
виконання
доручення.

3. Під час
виконання
судового

доручення
застосовується
процесуальний
закон України.
Для виконання
доручення не
можуть
застосовуватися
примусові

заходи.

(Доповнено
статтею 419

згідно із

Законом України
від 21.01.2010 р.

N 1837-VI)

**Розділ XI.
ПРИКІНЦЕВІ ТА
ПЕРЕХІДНІ
ПОЛОЖЕННЯ**

1. Цей Кодекс

набирає чинності
1 січня 2005 року,
але не раніше
набрання
чинності
Кодексом
адміністративног
о судочинства
України.

(пункт 1 розділу
XI із змінами,
внесеними згідно
з Кодексом

адміністративног
о судочинства

України від
06.07.2005 р. N
2747-IV)

2. Частина друга
статті 84 цього
Кодексу набирає

чинності з
моменту
набрання
чинності
відповідним
законом. До
цього часу
граничний розмір
компенсації

витрат на
правову допомогу
встановлюється
Кабінетом
Міністрів України.

2¹. До 1 січня

2008 року повне
фіксування
судового
засідання за
допомогою
звукозаписуваль
ного технічного
засобу
здійснюється

судом тільки за
вимогою особи,
яка бере участь у
справі, або за
ініціативою суду.
В усіх інших
випадках хід
судового
засідання

фіксується у
протоколі
судового
засідання, у
якому
зазначаються:

1) рік, місяць,
число і місце
проведення
судового
засідання;

2) час початку

судового
засідання;

3) найменування
суду, який
розглядає
справу, прізвище

та ініціали судді
(суддів),
секретаря
судового
засідання;

4) справа, що

розглядається,
імена
(найменування)
сторін та інших
осіб, які беруть
участь у справі;

5) відомості про
присутність осіб,
які беруть участь
у справі,
експертів,
спеціалістів,
перекладачів,
свідків або про їх
відсутність,

**причини
відсутності та про
вручення їм
судових повісток;**

**б) відомості про
роз'яснення**

сторонам та
іншим особам, які
беруть участь у
справі, їхніх
процесуальних
прав та
обов'язків;

7) усі
розпорядження
головуючого та
ухвали,
постановлені без
виходу до
нарадчої кімнати,
а також відомості
про

проголошення
ухвал,
постановлених у
нарадчій кімнаті;

8) ОСНОВНИЙ ЗМІСТ
заяв і клопотань

сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, та ходу їх обговорення;

9) ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

пояснень осіб, які беруть участь у справі, а також показання свідків, усні роз'яснення та доповнення експертами своїх висновків; усні

роз'яснення
спеціалістів;

10) подані в
судовому
засіданні докази,
хід дослідження

доказів, а у разі,
якщо докази не
додаються до
справи, - номер,
дата та зміст
ПИСЬМОВИХ
доказів, а також
ознаки і
властивості

речових доказів;

**11) зміст судових
дебатів;**

12) відомості про
проголошення
рішення, ухвали
за результатами
розгляду справи
та роз'яснення
особам, які
беруть участь у
справі, змісту

рішення, ухвали,
порядку і строку
їх оскарження, а
також права та
строк на
ознайомлення з
протоколом
судового
засідання,

ПОДАВАННЯ НА НЬОГО
ЗАУВАЖЕНЬ;

13) час
закінчення
судОВОГО
засідання у

справі.

У протоколі
судового
засідання
відображаються
всі істотні

**МОМЕНТИ
розгляду справи
в тій
послідовності, в
якій вони мали
місце в судовому
засіданні.**

Протокол
складається
секретарем
судового
засідання.

Протокол
повинен бути
оформлений та
підписаний

головуючим і
секретарем
судового
засідання не
пізніше трьох днів
з дня закінчення
судового
засідання. У разі
необхідності

строк для
оформлення та
підписання
протоколу може
бути продовжено
головуючим, але
не більше ніж на
десять днів після
закінчення

судового
засідання. Про
підписання
протоколу
повідомляються
особи, які беруть
участь у справі.

Особи, які беруть
участь у справі,
мають право
знайомитися з
протоколом
судового
засідання і
протягом трьох
днів після їх

повідомлення про
підписання
протоколу або
після закінчення
строку на
підписання
протоколу
подавати свої
письмові

зауваження щодо
неповноти або
неправильності
протоколу.

Головуючий
розглядає

зауваження до
протоколу і в разі
згоди з ними
посвідчує їх
правильність. У
разі незгоди
головуючого із
поданими
зауваженнями

**ВОНИ
розглядаються
судом з
повідомленням
осіб, які брали
участь у справі,
про час і місце
проведення
судового**

засідання.

Розглянувши
зауваження, суд
постановляє
ухвалу, якою
посвідчує

правильність
зауважень або
відхиляє їх. У разі
пропуску строку
подання
зауважень і
відсутності
підстав для його
поновлення суд

залишає їх без
розгляду.

Зауваження
повинні бути
розглянуті не
пізніше п'яти днів

з дня їх
надходження до
суду.

Зауваження
приєднуються до
матеріалів

справи, в тому
числі, якщо їх не
було розглянуто
у зв'язку з
вибуттям
головуючого.

(розділ XI
доповнено
пунктом 2¹ згідно
із
Законом України
від 08.09.2005 р.
N 2875-IV)

3. Визнати
такими, що
втрачають
чинність з
набранням
чинності цим
Кодексом:

**Цивільний
процесуальний
кодекс України
від 18 липня 1963
року, із змінами,
внесеними до
нього;**

Закон
Української РСР
"Про
затвердження
Цивільного
процесуального
кодексу
Української РСР"
(Відомості

Верховної Ради
УРСР, 1963 р., N
30, ст. 464);

Указ Президії
Верховної Ради
Української РСР

від 9 грудня 1963
року "Про
порядок
введення в дію
Цивільного і
Цивільного
процесуального
кодексів
Української РСР"

(Відомості
Верховної Ради
УРСР, 1963 р., N
51, ст. 731).

4. Внести зміни
до таких законів

України:

1) Підпункт 1
пункту 4 розділу
XI втратив
чиність

(у зв'язку з втратою

2) Підпункт 2 пункту 4 розділу XI втратив чинність

(у зв'язку з втратою

5. До набрання чинності законом, який регулює порядок сплати і розміри судового збору, судовий збір при зверненні до суду сплачується у

порядку і
розмірах,
встановлених
законодавством
для державного
мита.

6. Заяви і скарги,
подані до
набрання
чинності цим
Кодексом
відповідно до
Цивільного
процесуального
кодексу України

1963 року,
розглядаються у
порядку,
встановленому
цим Кодексом.
Такі заяви чи
скарги не можуть
бути залишені
без руху чи

повернуті у
порядку,
встановленому
статтями 121,
297, 327, 355
цього Кодексу,
якщо вони подані
з додержанням
відповідних вимог

Цивільного процесуального кодексу України 1963 року.

7. Заяви, які подані до

набрання
чинності цим
Кодексом
відповідно до
Цивільного
процесуального
кодексу України
1963 року і
містять вимоги,

що можуть бути
розглянуті за
правилами
наказного
провадження, за
клопотанням
позивача
розглядаються в
порядку,

встановленому
розділом II
"Наказне
провадження"
цього Кодексу,
якщо їх судовий
розгляд не
розпочався за
правилами

ПОЗОВНОГО провадження.

8. Скарги, заяви щодо нотаріальних дій чи відмови у їх

вчиненні, подані
до набрання
чинності цим
Кодексом
відповідно до
глави 39
Цивільного
процесуального
кодексу України

1963 року,
розглядаються
за правилами
ПОЗОВНОГО
провадження,
встановленими
цим Кодексом.

9. Заяви і скарги
у справах, що
виникають з
адміністративно-
правових
відносин, а також
у справах щодо
відмови органу
державної

реєстрації актів
цивільного стану
внести
виправлення в
актовий запис
цивільного стану,
подані до
набрання
чинності цим

Кодексом за
правилами,
встановленими
главами 29 - 32,
36 Цивільного
процесуального
кодексу України
1963 року,
розглядаються в

порядку,
встановленому
Кодексом
адміністративног
о судочинства
України.

(пункт 9 розділу
XI із змінами,
внесеними згідно
з Кодексом

адміністративног
о судочинства
України від
06.07.2005 р. N

2747-IV)

10. Судові
рішення, які
ухвалені судом
першої інстанції
до набрання

чинності цим
Кодексом і не
набрали законної
сили, можуть
бути оскаржені в
апеляційному
порядку без
подання заяви
про апеляційне

оскарження,
якщо строк
апеляційного
оскарження
відповідно до
Цивільного
процесуального
кодексу України
1963 року не

закінчився.
Неоскаржені
судові рішення,
ухвалені судом
першої інстанції
до набрання
чинності цим
Кодексом,
набирають

законної сили у
порядку,
встановленому
Цивільним
процесуальним
кодексом України
1963 року.

11. Судові
рішення, ухвалені
в апеляційній
інстанції до
набрання
чинності цим
Кодексом,
можуть бути
оскаржені у

касаційному
порядку, якщо
строк
касаційного
оскарження
відповідно до
Цивільного
процесуального
кодексу України

1963 року не
закінчився.

12. Заяви про
перегляд рішень і
ухвал у зв'язку з
ВИНЯТКОВИМИ

обставинами,
подані до
набрання
чинності цим
Кодексом
відповідно до
Цивільного
процесуального
кодексу України

1963 року,
розглядаються у
порядку,
встановленому
цим Кодексом.
Підставою для
скасування чи
зміни судових
рішень за такими

заявами, крім
підстав,
встановлених
статтею 354
цього Кодексу,
може бути також
виявлене після
касаційного
розгляду справи

застосування
судами загальної
юрисдикції
положення
закону всупереч
нормам
Конституції
України.

13. Кабінету Міністрів України:

передбачати в
проектах законів

про Державний
бюджет України
на 2005 рік та
наступні роки
видатки на
забезпечення
повної фіксації
судового
засідання

технічними
засобами;

у тримісячний
строк з дня
опублікування
цього Кодексу:

підготувати та
подати на
розгляд
Верховної Ради
України
пропозиції щодо
приведення

законів у
відповідність із
цим Кодексом;

прийняти акти,
що впливають з
цього Кодексу,

привести у
відповідність із
ним свої
нормативно-прав
ові акти.

22. Під час

організації та
проведення
фінальної
частини
чемпіонату
Європи 2012
року з футболу в
Україні суд
вирішує справи

про порушення
прав
інтелектуальної
власності УЄФА
у семиденний
строк без
проведення
попереднього
судового

засідання.

(розділ XI
доповнено
пунктом 22 згідно
із
Законом України

Від 19.04.2007 р.
N 962-V)

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ

18 березня 2004 рр

№ 1618-IV

Джерело:
search.ligazakon.ua
а

